

ΣΙΝΑΪΤΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

I.

Προεισαγωγικά.

Εἰς τὰ πρακτικά τοῦ ἐν Ἀθήναις συγκροτηθέντος 15^ο διεθνoῦς συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν¹ ἐδημοσιεύθη περίληψις ἀνακοινώσεώς μου, περὶ τῶν γενομένων ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Σινᾶ παλαιογραφικῶν ἐρευνῶν κατ' ἐντολὴν τῆς ἐν Μονάχῳ Βαυαρικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν.

Τὰ ὀρισθέντα ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ταύτης θέματα, ἅτινα ἀπετέλουν τὸν κύριον σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς μου, ἦσαν τὰ ἑξῆς:

A'. Ἀντιγραφή τῶν σφριζομένων ἐν τῇ εἰρημένῃ Μονῇ ἱστορικῶν ἐγγράφων καὶ φωτογράφησις τῶν σπουδαιοτέρων ἐξ αὐτῶν χάριν τοῦ «Συντάγματος τῶν ἑλληνικῶν ἐγγράφων τοῦ μεσαίωνα καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων» (Corpus der griechischen Urkunden des Mittelalters und der neueren Zeit), οὗ τὴν ἔκδοσιν εἶχεν ἀναλάβει ὁ ἐν ἔτει 1901 συσταθεὶς «Διεθνῆς Σύνδεσμος τῶν Ἀκαδημιῶν» (Association internationale des Academies)².

B'. Ἀκριβῆς περιγραφή καὶ φωτογράφησις τῶν Σιναΐτικῶν κωδίκων, τῶν περιεχόντων ὕμνους Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ, χάριν τῆς ἀπὸ μακροῦ προπαρασκευαζομένης ὑπὸ τοῦ περιωνύμου καθηγητοῦ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ K. Krumbacher μεγάλης κριτικῆς ἐκδόσεως τῶν ἔργων τοῦ ἐπιφανεστάτου τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποιητῶν.

Τὴν ἀνατεθεῖσάν μοι ἐντολὴν ταύτην ἐκπληρώσας μετὰ πάσης δυνατῆς ἀκριβείας, παρὰ τὰς παρεμβληθείσας δυσχερείας, ἀπέστειλα ἐν καιρῷ τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν μου εἰς τὴν τιμήσασάν με Ἀκαδημίαν διὰ τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου μου Krumbacher, ὅστις ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ κατὰ τὸ 1906 πραγματείᾳ του «Die Photographie im Dienste der Geisteswissenschaften» μνημονεῖ διὰ βραχέων τὸ ἐπιτελεσθὲν ἐν Σινᾶ ἔργον μου.

Παρὰ τὴν ἐπίμονον ἀντίδρασιν τοῦ γέροντος σκευοφύλακος, ἰσχυριζο-

¹ Actes du seizième congrès international des orientalistes... Athènes 1912, pag. 163-165.

² Αἱ πρῶται ἀκριβεῖς εἰδήσεις περὶ τῆς ἀποφασισθείσης ἐκδόσεως τοῦ μνημειώδους τούτου ἔργου διεβιβάσθησαν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν δι' ἀνταποκρίσεώς μου ἐκ Μονάχου δημοσιευθείσης τῇ 27 Ἰουνίου 1901 εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενην τότε ἐφημερίδα «Τὸ Ἄστυ».

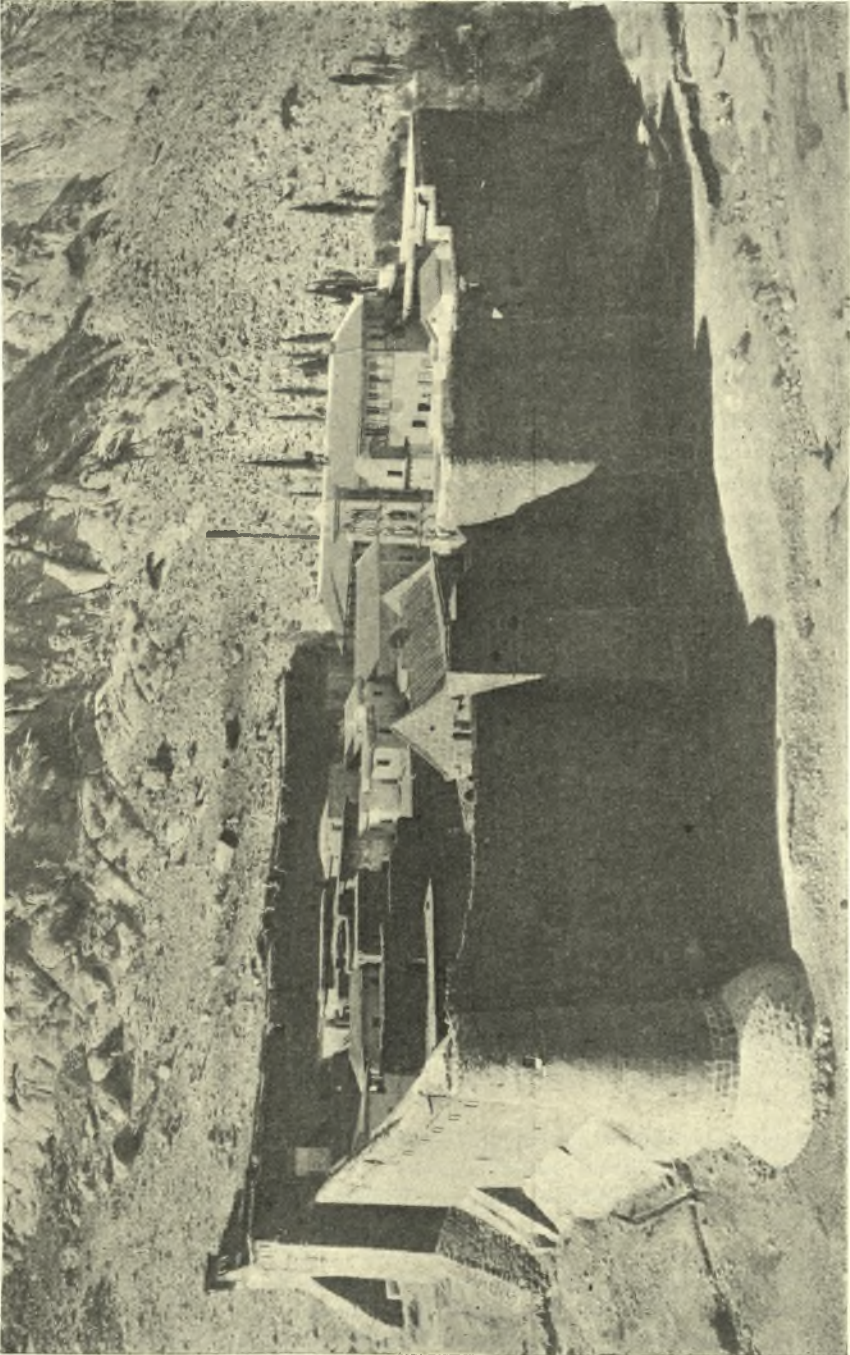
μένον ότι πάντες οἱ πρὸ ἑμοῦ εὐρωπαῖοι ἐρευνηταὶ ἀρίστην εὕρισκον τὴν κατάστασιν τῆς βιβλιοθήκης, ἐδῆσε νὰ πεισθῆ ὁ νέος τότε ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Πορφύριος Β', ὅπως μοὶ ἀναθέσῃ τὴν φροντίδα τῆς προχείρου ταξινομήσεως τῶν ἑλληνικῶν χειρογράφων ὅθεν συνεκέντρωσα ταῦτα ἐν τῷ χώρῳ μιᾶς πλευρᾶς τῆς νεωτέρας αἰθούσης τῆς βιβλιοθήκης καὶ ἐτοποθέτησα κατ' αὐξόντα ἀριθμὸν, ἐνῶ πρότερον ἦσαν ἀτάκτως διεσπαρμένα εἰς διαφόρους χώρους τῆς εἰρημένης αἰθούσης καὶ τοῦ παλαιότερου σχετικοῦ δωματίου, κείμενα φύρδην μείγδην μεταξὺ ἐντύπων βιβλίων καὶ ἀλλογλώσσων χειρογράφων (ἀραβικῶν, συριακῶν, σλαβωνικῶν, ἰβηρικῶν, κοπτικῶν κλπ.) κατὰ τρόπον τὰ μέγιστα δυσχεραίνοντα οἰανδῆποτε ἐπιστημονικὴν ἔρευναν.

Ἡ δὲ πληροφορία, ἣν παρέχει διὰ τοῦ τελευταίου ἀξιολόγου ἔργου τοῦ ὁ ρῶσος καθηγητῆς κ. Βένεχέβιτς¹, ὁ ἐπισκεφθεὶς τὴν ἐν λόγῳ Μονὴν τὸ πρῶτον ἐν ἔτει 1907, ἦτοι δύο μόλις ἔτη μετὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἐργασίαν μου καὶ εἶτα βραδύτερον κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι εὗρε τὴν διάταξιν τῶν ἑλληνικῶν χειρογράφων *χαώδη*, ἀποδεικνύει προφανῶς, ὅτι ἡ ἐνεργηθεῖσα πρότερον ὑπ' ἑμοῦ συγκέντρωσις αὐτῶν καὶ ταξινόμησις εἶχε μικρὸν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου τελείως ἀνατραπῆ διὰ λόγους, ὧς φαίνεται, σκοπιμότητος, οὓς ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς περαιτέρω ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι τοῦ βιβλίου του ἀναφέρει.

Κατὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἑλληνικῶν χειρογράφων παρετήρησα, ὅτι ἔλειπον μὲν τινες κώδικες ἐκ τῶν 1223, ὅσους ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ ὁ Gardthausen² περιγράφει, ὑπῆρχον δὲ τοῦναντίον πλεῖστα νέα χειρογραφα μὴ περιλαμβανόμενα ἐν τῷ εἰρημένῳ καταλόγῳ καὶ ἀναβιβάζοντα τὸν ὄλικὸν ἀριθμὸν αὐτῶν εἰς 2150 περίπου. Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου προήχθη ἐν τὴν σκέψιν καὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιχειρήσω ἐν σπουδῇ, κατ' ὅσον ἡ ἄδεια ἀπουσίας ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις θέσεώς μου μετὰ μικρὸν ἔληγε, πρόχειρον ἀναγραφὴν τοῦ συνόλου τῶν χειρογράφων καὶ ἐπελήφθη ἀμέσως τῶν προκαταρκτικῶν πρὸς τοῦτο ἐργασιῶν μου. Ἀνεκοίνωσα δὲ τὴν πρόθεσίν μου ταύτην εἰς τὸν ἐπιφανῆ γάλλον ἐρευνητὴν κ. Raymond Weill, ὅστις ἐργασθεὶς ἐπὶ μακρὸν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ τῆς Σιναϊτικῆς χερσονήσου, φιλοξενηθεὶς δ' ἐπὶ τινος ἡμέρας καὶ ἐν τῇ Μονῇ ἐζήτησε παρ' ἑμοῦ πληροφορίας περὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἔρευνῶν μου. Ὁ αὐτὸς ἐπιστρέψας εἶτα εἰς Παρισίους καὶ δημοσιεύσας ἐν ἔτει 1908 τὸ σπουδαῖον σύγγραμμά του «*La presque île du Sinaï*», ἀνέγραψεν ἐν σελ. 336 τὴν σχετικὴν πληροφορίαν. Ἐντεῦθεν λαβὼν ἀφορμὴν ὁ κ. Βένεχέβιτς ἔγραψεν ἐν τῷ ἐκδοθέντι ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ 1911

¹ V. N. Bénéchévitch, *Les manuscrits grecs du Mont Sinaï et le monde savant de l'Europe depuis le XXVIIe siècle jusqu'à 1927*. Athènes 1937, pag. 107. (Ἐκδοσις τοῦ περιοδικοῦ «Byzantinisch-neugriechische Jahrbücher» ἐν τῇ σειρᾷ *Texte und Forschungen* κτλ. - ἀριθμ. 21).

² *Catalogus codicum graecorum sinaiticorum*. Sripsit V. Gardthausen, Lipsiensis. Oxonii MDCCCLXXXVI (=1886).

Γενική φωτογραφική ἀπεικόνισις τῆς Μονῆς τοῦ ὄρους Σινᾶ.

καταλόγῳ τοῦ ἀρχιμ. Πορφ. Οὐσπένσκη¹ τὴν οὐχὶ κατὰ πάντα ἀκριβῆ εἶδῃσιν, ὅτι ἐγὼ ἀποσταλεὶς ἐξ Ἑλλάδος ἡσυχολούμην κατὰ τὸ 1905 εἰδικῶς εἰς τὴν περιγραφὴν ἐν συνόλῳ τῶν ἑλληνικῶν χειρογράφων τῆς Σιναϊτικῆς βιβλιοθήκης, προσθέτων ὅτι περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐργασίας μου ταύτης οὐδεμίαν φεικτὴν πληροφορίαν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ. Βραδύτερον δὲ λαβὼν γνῶσιν τῆς ἀνακοινώσεώς μου εἰς τὸ ΓΣ' διεθν. συνέδρ. τῶν Ἀνατολιστῶν ἐν Ἀθήναις 1912, περὶ ἧς ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος, ἀναφέρει ἀκριβέστερον ἐν σελ. 91 τοῦ τελευταίου ἔργου του, πόθεν προῆλθε καὶ εἰς τί κυρίως ἀπέβλεπεν ἢ εἰς τὸ Σίναιον ὄρος ἀποστολή μου, προσθέτων καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. R. Weill ἀναγραφεῖσαν πληροφορίαν καὶ παρατηρῶν, ὅτι λίαν συνοπτικῶς ἀνεκοίνωσα τὰ πορίσματα τῆς σχετικῆς ἐργασίας μου, χωρὶς ν' ἀναφέρω τι περὶ συμπληρώσεως τοῦ καταλόγου τοῦ Gardthausen. Εἰς τὴν εὐλογον ταύτην παρατήρησιν τοῦ κ. Βένεσκέβιτς ἀπαντῶ, ὅτι δὲν ἐτελεσφόρησεν ἡ προσπάθειά μου, ὅπως συντάξω πλήρη κατάλογον τῶν Σιναϊτικῶν ἑλληνικῶν χειρογράφων, προσκρούσασα εἰς κατηγορηματικὴν ἀπαγόρευσιν πάσης σχετικῆς ἐργασίας. Διότι ὁ μὲν νέος βιβλιοθηκάρχος τῆς Μονῆς, ὄργανον τυφλὸν τοῦ προμνημονευθέντος γέροντος σκευοφύλακος Πολυκάρπου τοῦ Ζακυνθίου, ἀντιληφθεὶς ὅτι προπαρεσκεύαζον τὴν σύνταξιν καταλόγου παρενέβαλεν εἰς τὴν τοιαύτην προσπάθειάν μου μυρίας ἀνυπερβλήτους δυσχερείας· ὁ δὲ ἀρχιεπίσκοπος Πορφύριος Β', ὅστις εἶχεν ἐκφράσει ἄλλοτε ζωηρὰν ἐπιθυμίαν πρὸς σύνταξιν πλήρους καταλόγου τῶν χειρογράφων καὶ συνίστα μοι ἐξ οἰκείας ὄλως πρωτοβουλίας δι' ἐνθουσιωδῶν ἐκ Παρισίων ἐπιστολῶν του νὰ ἐπιληφθῶ τοῦ ἔργου καλούμενος ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς Μονῆς ὡς εἰδικὸς ἐπιστήμων, ἀπήντησε τότε εἰς τὰς σχετικὰς διαμαρτυρίας μου ἀπειρηφράστως, ὅτι, συμμορφούμενος πρὸς τὴν γνώμην «τῶν πατέρων»² ὄφειλε νὰ μοι ἀπαγορεύσῃ τὴν σύνταξιν καταλόγου, διότι μόνον τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος μέλος ἐδικαιοῦτο κατ' αὐτοὺς νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο.

Ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω λόγων ἐματαιώθη μὲν ὀριστικῶς ἡ ὑπ' ἐμοῦ σύνταξις πλήρους καταλόγου τῶν ἑλληνικῶν τοῦ Σινᾶ χειρογράφων· ἀλλὰ δὲν εἶχεν εὐτυχέστεραν ἔκβασιν καὶ δύο μετ' ἐμὲ ἐπισκεφθέντων τὴν αὐτὴν Μονὴν διαπρεπῶν ἐπιστημόνων ἢ σχετικὴ προσπάθεια, ἤτοι τοῦ τε ἀειμνήστου καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ληρίᾳ Πανεπιστημίου C. R. Gregory (ὅστις ἐξήταξε κυρίως τὰ

¹ *Catalogus codicum manuscriptorum graecorum, qui in monasterio sanctae Catharinae in monte Sina asservantur. Tom. I. Codices... ab archim. Porphyrio (Uspenskiio) descripti.* Edidit V. Beneševič, Petropoli. 1911 (Ρωσιστί, Σελ. τοῦ προλόγου XX).

² Ἡ πλειὰς τῶν ζηλωτῶν Σιναϊτῶν πατέρων, τῶν παρεχόντων πολυτίμους πρὸς τὴν Μονὴν ὑπηρεσίας, παρηκολούθουν μετὰ καταφανοῦς συμπαθείας καὶ ἐκτιμῆσεως τὰς ἐν Σινᾶ ἐργασίας μου· ἀλλ' ὑπερίσχυεν ἀτυχῶς τότε ἡ γνώμη τῆς ὑπὸ τὸν σκευοφύλακα μειονότητα, ἐπηρεάζουσα καὶ τοῦ Πορφυρίου Β' τὰς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις.

χειρόγραφα τῆς Κ. Διαθήκης) καὶ τοῦ ἐν Βρυξέλλαις καθηγητοῦ κ. Henri Grégoire, κατὰ τὴν ὁμολογίαν καὶ αὐτοῦ τοῦ κ. Bénédicévitich ἀποδίδοντας ἀοριστῶς τὴν ἀποτυχίαν τῶν δύο εἰρημένων καθηγητῶν εἰς «παρεξηγήσεις» (quelques malentendus ἢ différends) μεταξύ αὐτῶν καὶ τῶν Σιναϊτῶν πατέρων¹. Οἱ πραγματικοὶ ὅμως λόγοι, δι' οὓς ἦσαν μὲν εἰς τὴν ἰσχύουσαν μειονότητα «ἀνεπιθύμητοι» οἱ δύο εὐρωπαῖοι σοφοὶ καὶ ἐγὼ πρὸ αὐτῶν ἐπίσης, εὖρε δὲ τοῦναντίον πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως ὁ κ. Bénédicévitich, ὡς καὶ πάντες οἱ κατὰ καιροὺς ἐπισκεφθέντες πρὸ αὐτοῦ τὴν Μονὴν ρῶσοι ἔρευνηταί, θέλουσιν ἐκτεθῆ πλατύτερον καὶ σαφέστερον προσεχῶς μετ' ἔκτε-
νοῦς βιβλιοκρισίας τοῦ τελευταίου συγγράμματος τοῦ ρώσου καθηγητοῦ.

Παρὰ τὰς ἐκτεθείσας ἀνωτέρω δυσχερείας καὶ τοὺς περιορισμοὺς τῆς ἐν Σινᾷ ἔργασίας μου, κατώρθωσα, μοχθῶν νυχθημερόν, νὰ ἐξετάσω διαφόρους κώδικας, ν' ἀντιγράψω πολλὰ κείμενα καὶ νὰ λάβω πλείστας σημειώσεις καὶ φωτογραφίας. Ἐκ τοῦ συγκομισθέντος οὕτως ἀφθόνου ὕλικου ἐδημοσίευσα κατὰ καιροὺς ὀλίγα τινὰ ἀνεκδότα κείμενα καὶ σχετικὰς πληροφορίας. Ἐπειδὴ δὲ τῆς ἐν ἀρχῇ μνημονευθείσης ἀνακοινώσεώς μου συνοπτικὴ μόνον περί-
ληψις ἐδημοσιεύθη ἄλλοτε, ἅς μοι ἐπιτραπῆ τὰ ἐν αὐτῇ ἀκροθιγῶς ἐκτεθέντα νὰ διευκρινήσω ἐνταῦθα πληρέστερον διὰ τῶν ἐπομένων.

II.

Πλήρης καὶ λεπτομερὴς περιγραφή τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1719² Σιναϊτικοῦ κώδικος μετὰ σημαντικῶν ἐξ αὐτοῦ ἀποσπασμάτων.

Τὸ χειρόγραφον τοῦτο, μὴ περιλαμβανόμενον ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ Gardthausen, σύγκειται ἐκ φύλλων χάρτου 93 ἐχόντων διαστάσεις 0^μ,18×0^μ,125 καὶ φέρει ἀρίθμησιν κατὰ σελίδας ἀνερχομένας ἐν ὄλῳ εἰς 186. Ἐγράφη δὲ κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1782 (πρβλ. σελ. 184) ὑπὸ Γερασίμου Πρωτοσυγκέλου Σιναΐτου τοῦ Φιλιππουπολίτου, ὅστις ἀποσταλεῖς ὡς ἔξαρχος εἰς τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν Λεβαδείας μοναστήριον τῆς Ἱερουσαλήμ, προσφάτως ἀναγνωρισθὲν ὡς μετόχιον τῆς Μονῆς Σινᾶ, μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν χάριν ὑποθέσεων τοῦ μοναστηρίου τούτου. Τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἀποτελεῖται ἐκ δια-

¹ Πρβλ. τὸν ἀνωτέρω μνημονευθέντα κατάλογον τοῦ 1911 ἐν σελ. XX τοῦ προλόγου καὶ τὸ νεοφανὲς δημοσίευσμά του «Les manuscrits grecs» etc., σελ. 90-91.

² Τὸν ἀριθμὸν τοῦτον εὗρον ἐγὼ ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ κώδικος ἐν ἔτει 1905, ὡς ἐδήλωσα δημοσίᾳ κατὰ τὸ 1912 (Πρβλ. Actes du seizième congrès intern. des orientalistes, pag. 164). Ἄλλ' ὁ κ. Bénédicévitich (catal. codicum manuscr. graecorum qui in monte Sina asservantur. Tomi III pars I. Cod. num. 1224-2150. Petropoli 1917, pag. 317) ἀναφέρει τὸν αὐτὸν κώδικα ὑπὸ τὸν ἀριθμ. 2080 χωρὶς νὰ μνημονεύσῃ καὶ τὸν ὑπ' ἐμοῦ ἀνακοινωθέντα παλαιότερον ἀριθμὸν 1719.

φόρων κειμένων, ἐμμέτρων τε καὶ πεζῶν, ἀσκέτων πρὸς ἄλληλα· ἀλλ' ἅπαντα εἶναι μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χειρὸς προϊόντα. Τοῦτο ἀποδεικνύεται μὲν καὶ ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς γραφῆς, ἀλλὰ σαφέστερον βεβαιοῦται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι εἰς τὸ τέλος τῶν πλείστων κειμένων ἢ ἐνίοτε εἰς τὴν ἀρχὴν τινων ἐξ αὐτῶν ἔχει θέσει ὁ βιβλιογράφος τὴν ὑπογραφήν του εἴτε κατ' ὀνομαστικὴν: Ὡ (ἄλλαχού Ὡ) γράφας Γεράσιμος Πρωτοσύγκελλος Σιναΐτης ὁ ἐκ Φιλίπ-
(π)ουπόλεος, εἴτε κατὰ γενικὴν: Γερασίμου Πρωτοσυγγέλλου Σιναΐτου τοῦ Φιλίπ(π)ουπολίτου, ἐν ὄλφ δεκάκις· καὶ ἅπαξ ἐν τῇ σελ. 31 συντετημημένος: «ΓΡС'М. ΠΡΤСГ'Λ. СΝІ'Т. ΦΛΠΠΛ'Т.».

Αἱ σελίδες 1-24 τοῦ χειρογράφου¹ περιλαμβάνουν μετάφρασιν τοῦ ψευδοπιγράφου «Νουθετικοῦ ποιήματος» τοῦ Φωκυλίδου, τοῦ ὁποίου τὸ πρωτότυπον ἔχει πολλάκις ἐκδοθῆ, ἀποτελούμενον ἐκ στίχων ἐν ὄλφ 230 εἰς ἠρωϊκὸν ἑξάμετρον. Ἡ μετάφρασις, ἀνέκδοτος οὖσα, ἐκτείνεται εἰς ὑπερδιπλάσιον ἀριθμὸν στίχων πολιτικῶν 15συλλάβων, προτάσσονται δ' αὐτῶν δέκα ἐγκωμιαστικοὶ «στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην», δι' ὧν μεταφράζονται οἱ ἑξ ἱαμβικοὶ στίχοι τοῦ πρωτοτύπου. Ἀμέσως κατωτέρω παρατίθενται τὸ τε πρωτότυπον καὶ ἡ μετάφρασις τῶν ἐγκωμιαστικῶν στίχων, εἰς οὓς προστίθενται καὶ δύο 15σύλλαβοι στίχοι «Τοῦ μεταφραστοῦ», δι' ὧν οὗτος προσφωνεῖ τὸν Φωκυλίδην.

Στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην.

- Ὁ Φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον,
ὡς χριστομύσης, ὡς ἀπόστολος μέγας,
ὡς ἀκροατῆς τῶν Θεοῦ θεσπισμάτων,
5 καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρίστων πρακτέων,
εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει
εὐχρηστα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

Φωκυλίδου γινῶμαι.

- Ταῦτα δίκης δόσιοι Θεοῦ βουλευμάτα φαίνει
10 Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ἄλβια δῶρα.
Μῆτε γαμοκλοπέειν, μῆτ' ἄρσενα Κύπριον ὀρίνειν
μῆτε δόλους ῥάπτειν, μῆθ' αἵματι χεῖρα μαινειν².

¹ Ἔπεται ἡ μετάφρασις τοῦ Σιναΐτικοῦ κώδικος.

¹ Οὐχί 1-63, ὡς ὁ κ. Βενέχενιτς ἐν τῷ οἰκίῳ τρόπῳ γράφει.

² Τὰ κείμενα τῶν ἑξ ἱαμβικῶν στίχων εἰς τὸν Φωκυλίδην καὶ τῶν τεσσάρων πρώτων στίχων τῶν Φωκυλίδου γινῶμων, ἐλήφθησαν ἐκ τῆς τετάρτης ἐκδόσεως τοῦ Th. Bergk, Poetae lyriici graeci, Lipsiae 1882.

Σελ. 1. «Φωκλίδου ποίημα νουθετικόν¹.

Στίχοι εἰς τὸν Φωκλίδην.

ἽΟ Φωκλίδης ποιητῆς ζωὴν καὶ πολιτείαν
 ζήσας ἐνάρετον, καλὴν καὶ εὐπρεπῆ, τιμίαν
 5 ὡς ὄντως χριστοδίδακτος, ἀπόστολος μέγας,
 τῶν τοῦ Κυρίου ἐντολῶν ἀκροατῆς ὡς ἄλλος.
 καὶ ὡς διδάσκαλος σοφὸς πάντων τῶν ἐξαιρέτων
 κατορθωμάτων, πράξεων αὐτῶν τῶν ἐναρέτων
 ἐτοῦτα εὐαγγελικῶς τὰ λέγει καὶ τὰ γράφει
 10 αὐτός, ὅπου ἑλληνικῶς ᾿γεν(ν)ῆθη, ἀνετράφη
 ὄντας πολλὰ ὠφέλιμα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους,
 διδάσκοντας τῆς ἀρετῆς τοὺς διαφόρους τρόπους.

ἼΕτεροι στίχοι εἰς τὸν αὐτόν.

ἼΑνθρώπων ὁ σοφώτατος ὁ Φωκλίδης φέρνει
 15 τὰς νουθεσίας του αὐτὰς ἐδῶ καὶ παρασταίνει
 ὄντας χαρίσματα καλά, πολυτίμα τε δῶρα,
 μὲ ἱερὰς κρίσεις Θεοῦ, καθὼς φαίνονται τώρα².

Τοῦ μεταφραστοῦ.

Κάτων καλῶς ἐλάλησε· σὺ τῶρα, Φωκλίδη,
 20 ἔλθε καὶ δίδαξε ἡμᾶς τῶν ἀρετῶν τὰ εἶδη».

Σελ. 2. ἼΑρχὴ τοῦ νουθετικοῦ ποιήματος:

«ἼΑνθρωπε πρόσεχε πολλὰ ποτὲ νὰ μὴ μοιχεύσης,
 μήτε νὰ ἀρσενοκοιτῆς, παιδία νὰ γυρεύσης·
 μήτε νὰ εἶσαι δόλιος, ἐπιβουλὲς νὰ κάνης,
 μήτε τὸ χέρι σου ποτὲ στὸ αἷμα νὰ μιάνης»³.

¹ Μετάφρασιν τοῦ αὐτοῦ ποιήματος περιέχουν καὶ τινὰ τῶν χειρογράφων τοῦ ἼΑγίου ἽΟρους κατὰ τὸν κατάλογον τοῦ Σ. Λάμπρου, ὅπου ὁμως, ἀτυχῶς, οὐδὲν δεῖγμα, ἔστω καὶ ὀλίγων λέξεων ἐκ τῆς ἀρχῆς, παρατίθεται. Διὰ τοῦτο μοι εἶναι ἄγνωστον, ἂν ὑπάρχη σχέσις τις μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς διὰ στίχων μεταφράσεως τοῦ Σιναιτικοῦ κώδικος, ἢ τῆς ἐν περὶ λόγῳ μεταφράσεως, ἣτις συνοδεύει τὸ πρωτότυπον κείμενον εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1131 χειρόγραφον τῆς ἼΕθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς ἼΕλλάδος καὶ εἶναι ὅλως ἄσχετος πρὸς τὴν τοῦ Πρωτοσυγκέλλου Γερασίμου τοῦ Σιναιτοῦ.

² Διὰ τῶν τεσσάρων τούτων στίχων μεταφράζονται οἱ δύο πρῶτοι στίχοι τῶν Φωκλίδου γνωμῶν κατὰ τὸν Th. Bergk.

³ Οἱ τέσσαρες οὗτοι στίχοι τῆς μεταφράσεως ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸν 3ον καὶ 4ον στ. τοῦ πρωτοτύπου.

Γραφὴ κώδ. στίχ. 2 Φωκλίδου 5 ὄντος 6 ἀκροατῆς 10 ἑλληνικῶς 13 ἔτεροι 15 ἐδῶ, παραστένει 16 δῶρα 20 δίδαξει.

Σελ. 25. «Περὶ ματαιιότητος τοῦ κόσμου καὶ περὶ ψυχῆς διορθώσεως»¹.
Στίχοι πολιτικοὶ ἐν ὄλφ 22, ὧν οἱ δύο πρῶτοι ἔχουσιν οὕτω:

*Καλὸς ὁ κόσμος πάγκαλ[λ]ος, ὡς ποίημα Κυρίου
ὁμως ἐγὼ πολλὰ κακός, ὡς παγκακίστου βίου.*

Ἔπονται ἐν σελ. 26-28 στίχοι ἀνομοιοκατάληκτοι 48, ἀποτελοῦντες 24 δίστιχα, ὧν τὰ ἀρχικὰ γράμματα σχηματίζουν ἀκροστιχίδα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἀλφαβήτου Α - Ω².

Τὸ πρῶτον δίστιχον:

*Ἄφες, ψυχὴ, τὰς ἡδονάς, τὸ τρέχειν ἐπ' ἀδήλοις,
μὴ σε προφθάσῃ θάνατος, ἀνέτοιμον εὐρὼν σε.*

Καὶ τὰ δύο τελευταῖα:

*Ψυχὴ, τὸ τέλος βλέπασα, τὸν θάνατον προγνοῦσα,
τὰς ἡδονάς κατὰγνῶθι, κατάλιπε καὶ σώζων.
Ὡς ἄνθος βλέπον τὴν ζωὴν ταχέως ἐξανθοῦσαν,
ὡς ὄναρ παρατρέχουσαν, φύγε τὸν πλάνον κόσμον.*

Μετὰ τὸ ἀνωτέρω ἀκολουθεῖ ἕτερον ἄνευ ἀκροστιχίδος ποίημα ἐκ 53 ἐν ὄλφ πολιτικῶν στίχων ὁμοίας φύσεως:

*Πῶς κἀθῆ, πῶς ἀμεριμνεῖς, πῶς ἀμελεῖς, ψυχὴ μου,
πῶς οὐ φροντίζεις τῶν κακῶν, ὧν ἔπραξας ἐν βίῳ;
Ψυχὴ ἀμετανόητη, οὐκ ἐνθυμεῖ τὴν κρίσιν,
οὐ μελετᾷς ἀπόκρισιν εἰς τὸν ἐκεῖθεν κόσμον;
Οὐ μεριμνᾷς τὸν θάνατον, πῶς μέλλεις ἀποθνήσκειν
καὶ πῶς ἀπὸ τοῦ σώματος ἔσχατον χωρισθῆναι;*

Σελ. 30, τὸ τέλος:

*Ἔκτοτ' ἂν ἔλθῃ θάνατος, ψυχὴ, μὴ δειλιάσης·
ὁ θάνατος ἀνάπανσις ὑπάρχει τοῖς δικαίοις.*

¹ Τὸ χειρόγραφον ἔχει ματαιιότητος... διορθώσεως. Ἐνταῦθα ἔχω νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἔκρινα περιττὸν νὰ τηρήσω γενικῶς τὴν γραφὴν τοῦ κώδικος, σημειῶν ἐκάστοτε τὰ ὀρθογραφικὰ ἢ ἄλλα γραμματικὰ σφάλματα. Ταῦτα εἶναι ἀναριθμητὰ καὶ ἡ ἀναγραφή αὐτῶν θὰ συνεπῆγετο ἄνευ λόγου ἀποχρώντος αὐξήσιν σημαντικὴν τοῦ χώρου. Ἴνα δὲ καταδειχθῆ ἡ ἀνώμαλος σχέσις τοῦ βιβλιογράφου πρὸς τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν, ἀρκεῖ νὰ παραθέσω ἐνταῦθα τὰ ἑξῆς: *Περὶ μετανείας λόγος πᾶσι ὠρέως.* — *Ἐτερος λόγος ψυχοφελὸς περὶ μετανείας καὶ ἔξομολογήσεως.* — *Ἐρμυνία πᾶσι ὀφέλιμος.* — *Ὁ πανικτήμων.* — *Μετὰ ταῦτα, δῆγει τὸν κανόνά του.* — *Περὶ ἀνώσεως τοῦ θρώων· καὶ τοῦ Σινὰ ὄρος.* — *Κατόλυκοι. κτλ. κτλ.*

² Λαμπρὰν πραγματεῖαν περὶ τῶν παραινετικῶν γνωμῶν κατ' ἀλφάβητον ἐδημοσίευσεν ὁ διακεκριμένος φίλος καθηγητῆς τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ Πανεπιστημίου κ. Drag. N. Anastassiévitch ἐν Μονάχῳ κατὰ τὸ ἔτος 1905 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: *Die paränetischen Alphabete in der griechischen Literatur (Inaugural-Dissertation zur Erlangung der Doktorwürde).*

Σελ. 31. «Περὶ μετανοίας λόγος πάνυ ὄραϊος». Ἄρχ. *Μετανοήσατε καὶ πιστεύσατε.*

Σελ. 34. «Ἔτερος λόγος ψυχοφελὴς περὶ μετανοίας καὶ ἔξομολογήσεως». Ἄρχ. *Πολλάκις σὰς ἐμίλησα (οὕτω !), εὐλογημένοι χριστιανοί, περὶ μετανοίας καὶ ἔξομολογήσεως.*

Σελ. 44. «Ἐρμηνεία περὶ ἔξομολογήσεως πάνυ ὠφέλιμος εἰς κάθε ἄν(θρωπ)ον». Ἄρχ. *Ὁ πανοικίρωμον καὶ πολνεύσπλαγχνος Θε(εός).*

Σελ. 48. «Μετὰ ταῦτα ὁ πν(ευμ)ατικὸς δίνει τὸν κανόνα του καὶ τὸν διαβάζει τὴν συγχωρητικὴν εὐχή. Ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαυεὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πλημμελήμασιν. Καὶ τὴν δευτέραν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ποιμὴν καὶ ἀμνέ. Καὶ τρίτη, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, συγχωρητικὴ. Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἔπειτα λέγει ὁ πν(ευμ)ατικὸς πρὸς τὸν ἔξομολογούμενον τὴν νουθεσίαν ταύτην διὰ στίχων κατὰ ἀλφάβητον».

Ἔπονται 24 μονόστιχοι γινῶμαι, ὧν τὰ ἀρχικὰ γράμματα ἀποτελοῦσιν ἀκροστιχίδα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἀλφαβήτου Α – Ω.

Τὸ κείμενον τῆς νουθεσίας ταύτης εἶναι τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ ἀναφερόμενον ἐν σελ. 72 τῆς μνημονευθείσης ἀνωτέρω (σελ. 204, σημ. 2) πραγματείας τοῦ κ. Anastassiévitch, ὅπερ οὗτος χαρακτηρίζει ὡς ἀνέκδοτον, παραθέτων ἐξ αὐτοῦ μόνον τὸν πρῶτον καὶ τὸν τελευταῖον στίχον, ἔχοντας ὡς ἑξῆς :

Ἄρχή. Ἄγάπα πρῶτον τὸν Θεόν, ἔπειτα τὸν ἐχθρόν σου.

Τέλος. Ὁ πρέπει δόξα καὶ τιμὴ. Ἀμὴν εἶπτετε ὅλοι.

Καὶ ὁ μὲν πρῶτος στίχος εἶναι ὁ αὐτὸς ἀπαραλλάκτως πρὸς τὸν τοῦ ἡμετέρου χειρογράφου, ὁ δὲ τελευταῖος ἔχει μικράν τινα παραλλαγὴν.

Ἴδου οἱ 24 στίχοι τῆς νουθεσίας :

Ἄγάπα πρῶτον τὸν Θεόν, ἔπειτα τὸν ἐχθρόν σου.

Βλέπε τῶν ἄλλων τὰ καλά, τὸ σφάλμα τὸ δικόν σου.

Γυναῖκα ἔχεις ; τίμα τὴν δὲν ἔχεις ; μὴ γυρέψης.

Δίδε καλὸν ἀντὶ κακοῦ, καὶ θέλει ἀφεντέψεις.

5 Ἐχε διὰ χειρότερον μόνον τὸν ἑαυτόν σου.

Ζήσεις καλῶς, ἂν τὸ κακὸ τὸ φεύγης ὡς κρημνόν σου.

Ἡμέρα δίχως προσευχὴν ποτὲ μὴ σε περάσῃ.

Θρόνος Θεοῦ θέλεις γενῆ ταπεινωθεὶς ἐν πᾶσι.

Ἰξενρε καὶ βεβαίωνε, πῶς σήμερα πεθαίνεις.

10 Κόλακα μὴτε νὰ δεχθῆς, μὴτε ἐσὸ νὰ γένης.

Διμὴν νὰ εἶσαι τῶν πτωχῶν, χαρὰ τῶν θλιβομένων.

Μήτηρ, πατήρ τῶν ὀρφανῶν, ξενοδοχεῖο τῶν ξένων.

Νὰ κοινωνᾷς δύο βολαῖς τὸν χρόνον, ἀναγκαῖον.

- Ξεμολογοῦ δέκα φοραῖς ὁμως καὶ ἕτι πλέον.
 15 «Ὅσο ἔμπορεῖς καὶ περπατεῖς, τρέχε στήν ἐκκλησίαν.
 Πουλήσου καὶ ἀγόρασε τὴν ἄνω βασιλείαν.
 Ρῖψε τὸν πόνον τοῦ κορμοῦ καὶ πόνει τὴν ψυχὴν σου.
 Σέβου τὴν πίστιν σου γερά, ἕως εἰς τὴν θανήν σου.
 Τοῦ ἀφεντός μας τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη νὰ θυμᾶσαι.
 20 Ὑμνεὶ καὶ δόξαζε αὐτόν, ἂν θέλῃς Χριστοῦ νᾶσαι.
 Φοβοῦ δὲ καὶ ἀγάπα τον, ὡσάν τὰ δνὸ σου μάτια.
 Χαῖρε γιὰ τὴν ἀγάπην του, ἂν γένῃς καὶ κομμάτια.
 Ψάλλε αὐτῷ βράδν, ταχύ, καθημερινὴ καὶ σχολή.
 Ὡ πρέπει δόξα καὶ τιμὴ ἀμήν, ἄς ἴποῦμεν ὅλοι.

Σελ. 50. «Ὑμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.
 <πρὸς τὸ> Σῶσό(ν) με ἀγνή, κυρία σωτηρίας.

Ἄρχ. Στένω καὶ θρηνηῶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μου,
 ὡς ἁμαρτωλός, ὡς τέρφας τὸν Βελίαρ».

Δώδεκα στίχοι ἱαμβικοῦ τριμέτρου, μεθ' οὗς δύο 14σύλλαβοι καὶ εἶτα τέσσαρες 15σύλλαβοι πολιτικοί.

Σελ. 51. «Περὶ τῆς ἁγίας βάτου, ἣν εἶδεν ὁ Μωϋσῆς, ὁ ποιητὴς γράφει.
 Ἐνα καιρὸ εὐρέθηκα σ' ἕνα βουνὸ ἀπάνω,
 ὡσάν τὸ ὄρος τοῦ Σινᾶ, ἔτσι τὸ παραπάνω».

Τὸ ποίημα ἀποτελεῖται ἐκ στίχων 166 πολιτικῶν ὁμοιοκαταλήκτων ἀνὰ δύο καὶ λήγει εἰς τὴν σελ. 58.

Σελ. 59. «Ὑμνος εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Παναγίαν, πάνν ὠραῖος.
 Ἄν ἐπιβλέψῃς τὰ ἔργατά μου,
 καὶ ἀποβλέψῃς τὰ σφάλματά μου,
 Γιὰ ἀνθρώπου, Θεέ, κριτά μου».

Ἐν ὄλφ 39 τοιαῦτα τρίστιχα ὁμοιοκατάληκτα, ὧν τὸ τελευταῖον ἐν σελ. 63 ἔχει οὕτω :

Ὅποταν ἕνας διψᾷ, σπυδάζει
 ἀκαταπαύστως νὰ σὲ δοξάζῃ,
 τοὺς ὕμνους τούτους νὰ τοὺς διαβάζῃ.

Ἐπονται «Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα γ', τὸ κύριε ἐλέησον καὶ τέλος».

Σελ. 64. «Τὰ θαύματα τοῦ προφήτου Μωϋσέως.
 Τὸν Μωϋσῆν τὸν ἔχασα, πηγαίνω ξερυνῶντας,
 ὅπου τὸν εἶδα στὸ Σινᾶ, στήν βάτο(ν) ὀμιλῶντας».

Τὸ ποίημα ἀποτελούμενον ἐκ στίχων 288, λήγει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς σελ. 77 καὶ οὐχὶ εἰς τὴν σελ. 78 ὡς ὁ κ. Βένεσχένιτς σημειώνει· μεθ' ὃ ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι τὰ ἐξῆς:

*Ταῦτα μὲν καὶ περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' ἄς εἰποῦμεν πάλιν
διὰ πολλὴν ἀγάπην σας καὶ ἱστορίαν ἄλλην.
Εἶπα πολλὰ καὶ σώνει
καὶ ποῖός με γλυτώνει
ἀπὸ κατηγορίας,
ὅτι τῆς τραγωδίας
τοὺς ὕρους δὲν ἐφύλαξα;
Καὶ ἄλλο ἀηδόνι,
τώρα καὶ χελιδόνι,
ἄς ἔλθῃ νὰ λαλήσῃ
καὶ νὰ σᾶς κελαδήσῃ
καὶ τὰ λοιπὰ τὰ <ν>τέτρια μου.*

Ἔπονται δώδεκα τοιαῦτα πεντάστιχα μέχρι τέλους τῆς σελ. 78 περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ ποιητοῦ εἰς Λεβαδείαν.

Σελ. 79. «Περὶ τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως <διάλογος>.

Ψυχὴ καὶ ὁ Χαρίτων.

Ψυ. *Δὲν εἶναι ἓνας ὁ Θεός; — Χα. Ἐγὼ ἔτιζι πιστεύω.*

Ψυ. *Δὲν εἶναι τρία πρόσωπα; — Χα. Ἐγὼ ἔτιζι λατρεύω».*

Ἐξακολουθεῖ μέχρι τέλους τῆς σελ. 85¹ ὁ διάλογος περιλαμβάνων στίχους ἐν ὄλῳ 148.

Ἔπονται ἐν σελ. 86-87 στίχοι 46, ὧν οἱ δύο πρῶτοι ἔχουσιν οὕτω:

*Καὶ ἔτσι πάγει λέγωντας ὁ Γλυκοκωνσταντῖνος.
καὶ νὰ καὶ ἔρχεται εὐθὺς ὁ μέγας Ἀδγουστῖνος.*

Μετὰ ταῦτα: «Εὐχὴ εἰς τὸν Χ(ριστό)ν.

*Ἡμάρτηκά σοι, Κύριε· ὡς ὁ Δαυθεὶδ φωνάζω
ἡμαρτον δὲ ὑπὲρ αὐτὸν ἄμετρα λογαριάζω».*

Στίχοι 26 περατούμενοι εἰς τὴν σελ. 88.

Σελ. 89. «Ὑμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

*Ἀρχινῶ, παρθένε, πάλιν δι' ἀγάπην σου πολλήν
διὰ ἄμετρόν μου χρέος καὶ μεγάλην ὀφειλήν».*

Ὁ τελευταῖος στίχος τοῦ ὕμνου ἐν σελ. 92:

Ὡς καθὼς τὴν Παναγίαν, τὴν μητέρα τῶν πιστῶν.

¹ Ἐσφαλμένως ὁ κ. Βένεσχένιτς γράφει 79·94.

Ἔπειτα μέχρι τῆς σελ. 94 ἐξιστορεῖ ὁ αὐτὸς διὰ 52 στίχων τὴν μετάβασίν του ἐκ Λεβαδείας εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως φροντίσῃ περὶ ἐκδόσεως σουλτανικοῦ διατάγματος ἀναγνωρίζοντος τὴν προσάρτησιν τῆς ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ Παρνασσοῦ (νῦν Κοινότ. Δαυλίδος) κειμένης μονῆς Ἱεροῦ σαλήμ εἰς τὴν προνομιούχον Μονὴν τοῦ ὄρους Σινᾶ, ὡς μετοχίου αὐτῆς. Ἄρχεται:

*Σήμερον καβαλικεύω κι' ἀπ' τὴν Λεβαδειὰ ἐνθαίνω
καὶ πολλὰ συλλογισμένους εἰς τὴν Πόλιν καὶ παραίνω*

*παρακαλῶντας τὸν Θεὸν νὰ με ἐνδυναμώσῃ
καὶ τοῦτόν μου τὸν λογισμόν νὰ με τὸν στερεώσῃ.*

*Πηγαίνω, φθάνω τὸ λοιπὸν ἀπάνω εἰς τὴν Πόλι,
νὰ κάμω τὴν δουλε(ί)τσα μου, νὰ ἐνθάλω τὸ φερμάνι*

*ἡῶρα καυγάδες περισσοῦς, ποῦχεν <ὁ> Ἀλεξανδρείας
καὶ μάλωνε, συγχύζονταν μ' ὄλους τοὺς Σιναιῆτας.*

Σελ. 95. «Ἦδη πρὸ χρόνων ἐβουλήθη ὁ μακαριώτατος πάπ(α)ς καὶ πατριάρχης ἅγιος Ἀλεξανδρείας κῆρ Κυπριανός, νὰ ἐνώσῃ τὸν θρόνον του μὲ τὸ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ, τρόπον τινὰ πῶς ἀφιερώνει τὸν θρόνον του εἰς τὸ Σίναιον ὄρος· καὶ ἔγραφε συνεχῶς εἰς Αἴγυπτον, πρὸς τὸν πανιερώτατον ἅγιον ἀρχιεπίσκοπον τοῦ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ κῆρ Κύριλλον, περὶ τῆς τοιαύτης ἐνώσεως. Ὅθεν καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τὸ ἐπρόβαλεν μέσα εἰς τὴν Σύναξιν τῶν πατέρων, οἱ ὅποιοι ἀκούοντες ἕνα τοιοῦτον ἄκουσμα παράδοξον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν παράνομον, ἔγιναν ἄλλοι ἐξ ἄλλων, ὅσον οἱ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει ἅγιοι πατέρες, τόσον οἱ ἐν Αἰγύπτῳ, τόσον καὶ οἱ ἔξωθεν εὐρισκόμενοι πατέρες δὲν ἔστειραν κατ' οὐδένα τρόπον νὰ γενῆ τὸ τοιοῦτον νεοφανὲς κατόρθωμα, διὰ νὰ μὴν χάσῃ τὸ ἱερὸν ἡμῶν μοναστήριον τὰ τόσα προνόμια, προσέτι καὶ τὴν ἐλευθερίαν του. Ὅθεν ἔτυχε νὰ ἀνέβῃ ὁ ἀρχιεπίσκοπος εἰς βασιλεύουσαν διὰ τινὰς ὑποθέσεις τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν μοναστηρίου, εὔρεν καὶ τὸν μακαριώτατον ἅγιον Ἀλεξανδρείας καὶ τὸν ἐφάνερωσε τὰ πάντα καταλεπτῶς καὶ ἅπασαν τὴν γνώμην τῶν πατέρων τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνωσις οὐκ ἀρεστὴ ἐφάνη ἅπασι τοῖς πατράσι, τοῖς τε ἄνω, τοῖς τε κάτω, καὶ τοῖς ἔξωθεν, καὶ παρακαλῶ ἄς ἡσυχάσῃ ἡ Μακαριώτης Της εἰς τὸ ἐξῆς. Πλὴν ὁ Μακαριώτατος, ἀπ' οὗ ἔλαβε τοιαύτην ἀπόκρισιν παρὰ τῶν Σιναιτῶν πατέρων, ἔγραψε τὸ παρὸν μανιφέστο, καὶ τὸ ἐμοίρασεν εἰς ὄλους, λέγω εἰς τὸν Παναγιώτατον, εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς, εἰς τοὺς αὐθέντας, καὶ εἰς ὄλους τοὺς ἄρχοντας τοῦ Γένους ἡμῶν, διὰ νὰ βιάσῃ τοὺς Σιναιῆτας οἷω τρόπῳ ἡμπορέσουσι, διὰ νὰ γένῃ ἡ τοιαύτη κατηραμένη ἐνωσις· πλὴν ματαίως ἐκοπίασεν.

Γερασίμου πρωτοσυγκέλλου Σιναιτοῦ, τοῦ Φιλιππουπολίτου».

Σελ. 97. «Μανιφέστο, ὅπου ἔκαμεν ὁ ἅγιος Ἰακώβος Ἀλεξανδρείας κὺρ Κυπριανός, πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τῆς ἁγίας Συνόδου, καὶ εἰς τοὺς αὐθέντας καὶ ἄρχοντας. Ἐν πρώτοις ἄρχεται:

Περὶ ἐνώσεως τοῦ θρόνου καὶ τοῦ Σινᾶ ὄρο(υ)ς.

Ἐάν καὶ ἄλλος τινὰς καμμίαν φορὰν, ὡς ὠφέλιμον καὶ πρόξενον πολλῶν ἀγαθῶν, ἐστοχάσθη τὴν ἀναγκαίαν ἔνωσιν τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας | μετὰ τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τοῦ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ δὲν ἤξεύρω· ὅμως ἤξεύρω ὅτι τώρα ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, ἐν οἷς, | κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, οἱ μὲν τοῦ θρόνου ἐκείνου ἐχθροί, οἱ κατόλικοι, ἐπλήθυναν καὶ ὑπερεδυνάμωσαν».

Σελ. 111. «Γράμμα ὑπεραπολογητικὸν ἀπὸ μέρους τῶν Σιναΐτῶν πατέρων.

Τὴν ὑμέτεραν εὐγένειαν ἡδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύομεν καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας εὐχόμεθα.

Διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν εὐχαιτικῶν γράμματος»...

Σελ. 125. «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ π(ατ)ριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος (Νοεμβρίου 1782).

Γαβριὴλ ἐλέω Θε(ε)οῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Ἐοσιώτατε ἐν ἱερομονάχοις καὶ Δικαῖε τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς μονῆς τοῦ Θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ κὺρ Ἰακώβου Ἀναστάσιε».

Σελ. 129. «Εἰς τοὺς 1782: Ἄφ' οὗ τὸ ἄνωθεν μανιφέστον ἔφθασεν ἐν Αἰγύπτῳ»...

Σελ. 130. ... «ἔγνωσαν καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τε οἰκουμενικὸς πατριάρχης καὶ οἱ παρευρεθέντες ἅγιοι ἀρχιερεῖς, καὶ ὅλοι κοινῶς ἀπεφάσισαν νὰ καταργηθῆ αὐτὴ ἢ φήμη τῆς ἐνώσεως τοῦ θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας μετὰ τοῦ Σινᾶ ὄρο(υ)ς· καὶ πρὸς παρηγορίαν τοὺς ἐν Σινᾶ μονάζοντας πατέρας (οὕτω!) ἐδόθη ἡ παρούσα πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ ἐπιστολὴ εἰς τοὺς ἐξάρχους, νὰ σταλθῆ ἐν ταῦτῳ κάτω εἰς τὴν Σύναξιν τῶν π(ατέ)ρων πρὸς ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσίν τοὺς. Καὶ μετέπειτα ἐξεδόθη καὶ πατριαρχικὸν σιγγιλιῶδες γράμμα πρὸς σύστασιν καὶ αὐτονομίαν τοῦ μοναστηρίου καὶ ἀναίρεσιν τῆς ἐνώσεως, ὡς κάτωθεν φαίνεται· ὅπερ ἐδόθη τοῖς ἐξάρχους καὶ ἀπεκομίσθη εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ Σινᾶ ὄρο(υ)ς.

Ἐοσιώτατε Γεράσιμος πρωτοσύγκελλος Σιναΐτης ἐκ Φιλίπ(π)ουπόλεως».

Σελ. 131. «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ σιγγιλιῶδους.

Γαβριὴλ ἐλέω Θεοῦ, κτλ.

Πολλάκις δὲ καὶ τὰ καλῶς ἔχοντα καὶ παγίως ἀπ' ἀρχῆς πεπηγότα, καὶ

ἐν διαμορῇ καὶ ἐδραϊότητι καὶ δυσμετακινήτῳ καταστάσει πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων διατελέσαντα» κτλ.¹.

Σελ. 141. «Ἡ κατὰ καιροὺς συμφωνία γινομένη ἐπὶ ἀναμεταξὺ νέου ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν πατέρων ἐν ἔτει 1753. Κύριλλος».

Ἄρχ. Ἡ μὲν ἀταξία συμφορῶν πολλῶν, ζημίας τε καὶ συγχύσεως πρόξενος κρίνεται.

Σελ. 151: «Παραλαβὴ τοῦ μοναστηρίου Ἱερουσαλήμ. Τοῦτο ἐστὶ τὸ προοίμιον».

Ἄρχ. Ἡδὴ πρὸ χρόνων οἱ καλόγηροι τοῦ μοναστηρίου Ἱερου | σαλήμ ἐπονομαζομένοι εἰς τὰ κατὰ τὴν Λιβαδίαν μέρη, ἐγγὺς τοῦ χωρίου Διανλείας.

Σελ. 155. «Ἴσον ἐστὶ τοῦ συμφωνητικοῦ γράμματος»

Ἄρχ. Διὰ τοῦ παρόντος συμφωνητικοῦ ἀποδεικτικοῦ τε καὶ βεβαιωτικοῦ γράμματος γίνεται δῆλον, ὅτι κατὰ τοὺς 1768 οἱ π(ατέ)ρες <τοῦ μοναστηρίου> τῆς Ἱερουσαλήμ ὀνομαζομένου, τοῦ ἀπὸ. . . κατὰ τὴν Λιβαδίαν εὐρισκομένου.

Σελ. 159. «Ἴσον τοῦ σιγιλιώδους γράμματος τῆς Ἱερουσαλήμ».

Ἄρχ. Οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἔμφρονα καὶ γενναίαν φροντίδα καὶ πρόνοιαν.

Τελ. ἐν σελ. 165. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1781^ω. ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου ἐπινεμῆσεως 14^{ης}.

Γαβριή(λ) ἐλέφ <Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος> Κ/πόλεως . . . , Ἐφέσου Σαμουήλ, Νικαίας Ἀνθιμος, Ἡρακλείας Μεθόδιος, Νικομηδείας Μελέτιος, Χαλκηδόνος Παρθένιος, Δέλκων Ἀνανίας, Τουρνῶβου Καλλίνικος, Δράμας Γρηγόριος, | Προύσης Ἀνθιμος».

Σελ. 166 λευκή. Σελ. 167. «Μετάφρασις τοῦ νέου φερμανίου² τοῦ ἀφιερωτικοῦ τοῦ μοναστηρίου τῆς Ἱερουσαλήμ κατὰ τὴν Λειβαδίαν, κατὰ τὸ χουτζέτι³ καὶ τὸ Ἰλιάμι⁴ τοῦ Καζασκέρη⁵. Ἐκ τοῦ ὀθωμανικοῦ εἰς τὸ ἀπλοῦν ὄωμαί(ι)κον».

¹ Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Π. Νεοκλέους εἰς τὸ βιβλίον του: «Τὸ κανονικὸν δίκαιον τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σινᾶ» κτλ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1868, σελ. 136-141.

² Φερμὰν τουρκιστὶ λέγεται τὸ αὐτοκρατορικὸν (ἢ σουλτανικὸν) διάταγμα.

³ Χουτζέτ = τεκμήριον, ἀπόδειξις καὶ κατὰ συνεκδοχὴν τίτλος ἰδιοκτησίας.

⁴ Ἰλάμ = ἀπόφασις.

⁵ Καζασκέρης, ἐκ τοῦ Καδῆ – ἀσκέρ, εἶναι ὁ τίτλος ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ δικαστοῦ μετὰ τὸν Σεῖχ-ουλ-ισλάμην. Δύο δ' ὑπῆρχον τοιοῦτοι, ὁ τῆς Ρωμυλίας (Ρούμελι) καὶ ὁ τῆς Ἀνατολῆς.

Ἔρχ. Ὁρισμὸς βασιλικὸς προστακτικὸς καὶ δηλωτικὸς πρὸς τὸν λογισ-
τατον κατῆ¹, ἀγιάνιδες² καὶ Βοεβόδα(ν) τῆς Λειβαδείας. Ὅτι ὁ ἐπίσκοπος καὶ
οἱ καλόγεροι τοῦ τοῦρι³ Σινᾶ.

Σελ. 171. «Μετὰφρασις τοῦ νέου φερμανίου τῆς Ἱερουσαλήμ διὰ τὴν
δεκα[ε]τίαν. Ἐκ τοῦ ὀθωμανικοῦ εἰς τὸ ἀπλοῦν ὄωμα(ι)κον». Ἄρχεται διὰ
τῶν αὐτῶν λέξεων, ὡς καὶ τὸ προηγούμενον.

Σελ. 176 - 179. «Ἐρμηνεία περὶ ἐξομολογήσεως πάνυ ὠφέλιμος εἰς κάθε
ἄν(θρωπ)ον, εἰς κοσμικοὺς τε, εἰς ἱερωμένους καὶ μοναχοὺς· πῶς δὴ πρέπει
ἐξομολογεῖσθαι κάθε ἄν(θρωπ)ον».

Σελ. 180 - 182. «Προσευχή μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν καὶ συγχώρησιν τοῦ
πν(ευμα)τικοῦ πατρὸς». Ἄρχ. Ἡξεύρω, κύριέ μου.

Σελ. 183 - 184. Σχέδιον διαθήκης, μεθ' ἧς σημείωσις:

«Ἐνέτι: 1782^ο: Δικεμβρίου 20^ῆ: ἐν βασιλευσῶσι: τέλος: | Ὡ γράψας
Γεράσιμος Πρωτοσύγκελλος Συναϊτῆς ὁ ἐκ Φιλιππουπόλεως».

Σελ. 185: «Ἐρμηνεία, πῶς δὴ πρέπει τῶν ἱερέων μνημονεῦν, | ζώντων
καὶ νεκρῶν».

Σελ. 186: «Καὶ περὶ τῶν κεκοιμημένων, πῶς δὴ πρέπει μνημονεῦν».
Μεθ' ἧς αὐτὴ ὡς ἄνω ὑπογραφή καὶ τέλος τοῦ κώδικος.

Ἐκάστου σχεδὸν κειμένου προτάσσεται ἑγχρωμον κόσμημα καὶ ἔπεται ἐν τέλει
ἡ μνημονευθεῖσα πολλάκις ἀνωτέρω ὑπογραφή τοῦ βιβλιογράφου Γερασίμου.

Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν κειμένων καὶ τὰ ἀρχικὰ γράμματα δι' ἐρυθρογραφίας.
Κατ' ἐξαιρέσιν δ' ἐγράφη ὁμοίως ἐν σελ. 95 - 96 καὶ δλόκληρον τὸ κείμενον
τῆς (ἐν πεζῇ φράσει) εἰσαγωγῆς εἰς τὴν διὰ στίχων ἐξιτόρησιν τοῦ σπουδαιο-
τέρου θέματος τοῦ κώδικος, ἦτοι τῶν ἐπιμόνων, πλὴν ματαιωθεισῶν ἐν τέλει
προσπαθειῶν τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κυπριανοῦ περὶ ἐνώσεως τοῦ
θρόνου αὐτοῦ μετὰ τῆς Μονῆς τοῦ ὄρους Σινᾶ.

III.

Δεκατέσσαρα πατριαρχικά ἔγγραφα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Καρπάθου καὶ Κάσου (τῶν ἐτῶν 1762 - 1792) εὑρισκόμενα ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Σινᾶ.

Αἱ πρῶται πληροφορίαι περὶ τῶν ἐγγράφων τούτων ἐδημοσιεύθησαν
εἰς τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς παρουσίας μελέτης μνημονευθέντα πρακτικὰ τοῦ ἐν Ἀθή-
ναις ΓΣ' διεθνοῦς συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν. Ἐκεῖ ἀνεγράφη, ὅτι τὴν
ὑπαρξίν τοιούτων ἐγγράφων ἐν Σινᾶ κατώρθωσα νὰ διευκρινήσω ἕκ τινος
σημειώσεως εὑρεθείσης ἐπὶ παλαιοῦ ἐντύπου βιβλίου *Παρακλητικῆς* καὶ ἐχού-

¹ Κατῆς ἐκ τοῦ *Καδῆ* = ἱεροδικαστῆς.

² Ἀγιάν τουρκιστὶ καλοῦνται οἱ πρόκριτοι.

³ Τοῦρ Σινᾶ—Τὸ ὄρος Σινᾶ. Πρβλ. Περιεπέους Γρηγοριάδου, Ἡ ἱερὰ Μονὴ τοῦ
Σινᾶ κτλ. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1875, σελ. 82.

σης ούτω: «*Καρπάθου Δανιήλ, Συναΐτου*». Ἐντεῦθεν συνεπέρανα, ὅτι ὁ κατὰ τὸ 1764 ἀναδειχθεὶς ἀρχιεπίσκοπος Καρπάθου καὶ Κάσου Δανιήλ ἀνῆκε πρότερον ὡς ἱερομόναχος εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Σινᾶ, παραιτηθεὶς δὲ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του ἐκ τῆς εἰρημένης ἀρχιεπισκοπῆς ἐπανέκαμψεν εἰς τὴν Μονὴν τῆς μετανοίας του, συναποκομίσας εἰς αὐτὴν μετὰ τινων βιβλίων καὶ τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα, ὧν τὸ περιεχόμενον ἐκτίθεται κατωτέρω.

Α'. *Καθαίρεισι τοῦ παραιτηθέντος ἀρχιεπισκόπου Παρθένιου*. Πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα ἐπὶ χάρτου, ἐπιδοθὲν τῇ δ' Ἰανουαρίῳ ,αψξβ' (=1762) ὑπὸ τοῦ οἰκουμ. πατριάρχου Ἰωαννικίου τῷ νέῳ ἀρχιεπισκόπῳ *Καρπάθου Παΐσιῳ*, ὃν ὁ παραιτηθεὶς προκατόχος αὐτοῦ *Παρθένιος* δι' ἀνθρώπων του εἶχε κακοποιήσει. Διὰ τὴν ἔκνομον αὐτοῦ πρᾶξιν ταύτην ὁ τελευταῖος καθαιρεῖται τῆς ἀρχιερωσύνης.

Ἄρχ. «† Διὰ τοῦ παρόντος ἀποδεικτικῷ γράμματος γίνεται δῆλον ὅτι, ἐπειδὴ ὁ πρῶν ἀρχιεπίσκοπος *Καρπάθου Παρθένιος* μετὰ τὸ | παραιτηθῆναι τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ταύτης ἐπανέστη αὐθις.. Τέλος ὁ μὲν *Παρθένιος* ὡς ψευδῆς καὶ ὑπαιτίος ἀναδειχθεὶς συνοδικῇ κρίσει τε καὶ ἀποφάσει καθηρέθη τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ... ὁ δὲ κύρ *Παΐσιος* ἐφάνη γνήσιος καὶ καθολικὸς ἀρχιερεὺς | τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης *Καρπάθου*».

Ἄνω πρὸ τοῦ κειμένου, χειρὶ πατριαρχικῆ: Ὁ *Κωνσταντινουπόλεως ἐπιβεβαιοῖ*. Κάτω δέ: *πρῶν Καρπάθου Παρθένιος βεβαιῆ*.

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ ἑπτὰ συνοδικῶν ἀρχιερέων.

Διαστ. τοῦ μὲν χάρτου 0^μ,442×0^μ,333 τοῦ δὲ κειμένου 0^μ,185×0^μ,253.

Β'. *Μολυβδόβουλλον ἐπὶ περγαμνῆς περιέχον πρᾶξιν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Σαμουήλ*, ἔτ. 1764, δι' ἧς κοινοποιεῖται καὶ ἐπικυροῦται ἡ ἐκλογή καὶ χειροτονία τοῦ νέου ἀρχιεπισκόπου *Καρπάθου καὶ Κάσου Δανιήλ* μετὰ τὸν θάνατον τοῦ προκατόχου αὐτοῦ *Παΐσιου*.

Ἡ περγαμνῆ, καλῶς διατηρουμένη, ἔχει διαστάσεις κατὰ μέσον ὄρον 0^μ,56×0^μ,50· ἡ δὲ γραφή, οὔσα λεπτὴ, ἐπιμελῆς καὶ ὀρθογραφικῶν σφαλμάτων ἀπηλλαγμένη, περιλαμβάνει 27 σειρᾶς, μήκους 0^μ,425. Τὸ ἀρχικὸν γράμμα τοῦ κειμένου Φ εἶναι καλλιτεχνικῶς ἐξεργασμένον καὶ φέρει ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ τὴν εἰκόνα ναϊδίου μετὰ δύο κωδωνοστασιῶν ἐν εἶδει πυργίσκων. Μεταξὺ τῆς ἐν τῷ ἄνω μέρει πατριαρχικῆς ἐπιγραφῆς καὶ τοῦ κειμένου ὑπάρχει ἀσυνήθους εὐρύτητος κενὸς χώρος ἐκ 0^μ,235. Εἰς τὴν κάτω δεξιὰν γωνίαν εὐρίσκεται ἡ διὰ μονοκονδυλίας ἐλικοειδῆς ὑπογραφή: † Ὁ μέγας λογοθέτης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας... οὗ τὸ κύριον ὄνομα εἶναι δυσανάγνωστον. Οἱ συνοδικοὶ ἀρχιερεῖς δὲν ὑπέγραψαν εἰς τὸν ὠρισμένον κάτωθεν τοῦ κειμένου χώρον, καθ' ὅσον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφονται πλήρως ἐντὸς τοῦ κειμένου. Ἡ ἐξηρημένη μολυβδίνη βούλλα φέρει ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς πλευρᾶς, κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν, τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτό-

κου μετὰ τοῦ Χριστοῦ βρέφους, ἑκατέρωθεν δὲ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν τὰς συνήθεις ἐπιγραφάς: ΜΡ ΘΥ (= Μήτηρ Θεοῦ) καὶ ΙC ΧC (= Ἰησοῦς Χριστός) ἐπὶ δὲ τῆς ἀντιστροφῶν πλευρᾶς ἄνω μὲν τὸ πατριαρχικὸν στέμμα, κάτωθεν δ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα καὶ τὸν πλήρη τίτλον τοῦ Πατριάρχου μετὰ τοῦ ἔτους τῆς ἐνθρονίσεως αὐτοῦ, ΑΨΞΓ' (=1763).

Λόγω τῆς ἐπισημότητος τοῦ ἐγγράφου παρατίθεται κατωτέρω τὸ κείμενον αὐτοῦ πλήρως.

† Σαμουήλ ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικὸς π(ατ)ριάρχης.

Φύσει πού καὶ ἔθει ἀνέκαθεν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος διαροήδην ἐσχη-
κέναι φαίνεται τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι. Καὶ φύσει μὲν, ἐπεὶ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ
σώματι τὸ μὲν ἄρχον, τὸ δὲ ἀρχόμενον ἔθει δὲ διὰ τὰς ἕξω ἀρχάς, ἡγεμονίας 5
τε καὶ βασιλείας. Ὁ δὲ τῆς σωτηρίας ἡμῶν καθηγητής, ὁ θεάνθρωπος Σωτὴρ
καὶ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ θεώσας τὸν ἀν(θρώπ)ον καὶ μεσίτης
Θεοῦ τε καὶ ἀν(θρώπ)ων γενοῦς, χάριτι καὶ δωρεᾷ τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐπαφῆκεν ἡμῖν τὴν ἀρχιερατικὴν προστάσιαν. Θεόδοτος δ' οὖν καὶ θεοπαρά-
δοτος οὕσα ἡμῖν ἀλληλοδιαδόχως ἢ προστάσις αὕτη, πρῶτως μὲν καὶ κυρίως 10
τῷ αἰτίῳ τὴν ὑπεροχὴν ἔχει, δεύτερον δὲ τῷ ὑποκειμένῳ· καὶ γὰρ οὐ περὶ τὰ
ῥέοντα καὶ κάτω μένοντα ἢ ἐν νόμῳ θείῳ ἀρχὴ αὐτή, ἀλλὰ περὶ τὰς ἀκηρά-
τους οὐσίας, τὰς ψυχὰς δηλαδὴ τῶν ἀν(θρώπ)ων, τέλος ἔχουσα σῶσαι τὸν
ἀν(θρώπ)ον καθαρτικαῖς μεθόδοις καὶ διδασκαλίαις, πτερωσαὶ ψυχὴν καὶ
ἀρπάσαι κόσμον καὶ δοῦναι Θεῷ καί, τὸ κεφάλαιον, Θεὸν ποιῆσαι κατὰ τὸν 15
θεῖον Γρηγόριον, ἧς οὐδὲν ἄλλο τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τιμαλφέστερόν τε καὶ ἀναγ-
καιότερον. Οὕτως οὖν ἀναγκαιοτάτης καὶ σωστικωτάτης διατελοῦσης ἀπαντα-
χοῦ τῆς ἀρχιερατικῆς ἀξίας καὶ χάριτος, καθ' ὅσον καὶ ψυχὴ τῷ σώματι πρὸς
τὸ ζῆν ἀναγκαία καθέστηκεν, ἢ μετριότης ἡμῶν, ἅτε τῇ π(ατ)ριαρχειῶ
περιωπῆ ἐλέει Θεοῦ ἐνιδρυθεῖσα¹ καὶ κρείττονι ἐπιπονοίᾳ τῆς ἐξ ὕψους θείας 20
προνοίας τοὺς οἴκας τοῦ οἰκουμενικοῦ καὶ παγκοίνου σκάφους ἐγγχειρισθεῖσα
καὶ χρέος ἀπαραίτητον ἔχουσα ἀγρύπνοις ὀμμάτων ἐπιβολαῖς ἐνατενίζειν καὶ
ἐφορᾶν, ὥστε μηδεμίαν τῶν εὐσεβῶν παροικιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ ἁγιο-
τάτῳ τουτιῷ π(ατ)ριαρχειῶ τε καὶ ἀποστολικῷ θρόνῳ τῆς τοιαύτης χαριτεμ-
βρύτου πηγῆς, ἁγιαστικῆς τε καὶ φωτιστικῆς χάριτος ἐν χήτει² καθίστασθαι 25
καὶ ἄμοιρον διαμένειν τῆς προσφόρου ἀρχιερατικῆς προστάσιος καὶ πν(ευ-
ματ)ικῆς κηδεμονίας τε καὶ ἐπισκέψεως, καταλαβοῦσα τὴν ἁγιωτάτην ἀρχιε-
πισκοπὴν Καρπάθου καὶ Κάσου³ ἐν στερήσει γνησίου προστάτου καὶ ἀρχιερέως
ἐναπολειφθεῖσαν, ὡς τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατικῶς προϊσταμένου κ(ατ) Παΐσιου
θανάτῳ φυσικῷ τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνὰς εἰσελά- 30

Γραφὴ κώδ. ¹ ἐνιδρυθεῖσα. ² ἢ σπανία φράσις ἐν χήτει σημαίνει ὅ,τι καὶ ἡ μικρὸν κατωτέρω ἐν στερήσει. ³ Κάσου.

σαντος, οὐ μετρίαν κατεβάλετο φροντίδα ἐπὶ τῷ ἐξελεῖσθαι καὶ εὐρεῖν τὸν ἀξίως προστησόμενον τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης, ἵνα μὴ ἐπὶ πολὺ οὕτως εὐρίσκηται. Διὸ καὶ ψήφων | κανονικῶν γεγεννημένων, ἀδεία καὶ προτροπῇ ἡμετέρᾳ, ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐν <τῇ> βασιλευούσῃ παρευρεθέντων ἱεροτάτων συναδελφῶν
 35 ἡμῶν ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Δέρκων κῦρ Διονυσίου, ἔχοντος καὶ τὰς γνώμας τοῦ Κυζίκου κῦρ Γερασίου, τοῦ Νικομηδεῖας κῦρ Νικηφόρου, τοῦ Νικαίας κῦρ Ἀνθίμου, τοῦ Χαλκηδόνης κῦρ Ἰωαννικίου, τοῦ Ἀθηνῶν κῦρ Βαρθολομαίου, τοῦ Κρήτης κῦρ Γερασίου, τοῦ Σμύρνης κῦρ Νεοφύτου καὶ τοῦ Διδυμοτείου κῦρ
 40 Νεοφύτου τοῦ Προύσης¹ κῦρ Μελετίου, ἔχοντος καὶ τὰς γνώμας τοῦ Μιτυλήνης κῦρ Ἀνθίμου, τοῦ Μεσημβρίας κῦρ Ἀνθίμου καὶ τοῦ Προικοννήσου κῦρ Ἀνανίου τοῦ Φαναρίου κῦρ Θεοκλήτου, προκέκριται καὶ τῶν ἄλλων προειμήθη ὁ ὀσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κῦρ Δανιήλ, ἀνὴρ τίμιος καὶ κόσμιος καὶ θεοσεβής, πρῶτῃ καὶ σεμνότητι διαπρέπων
 45 καὶ πολλαῖς ἄλλαις ἀρεταῖς κεκοσμημένος, θεοσεβείᾳ τε συντεθραμμένος καὶ ἔξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὸ ἀγγελικὸν ἠμφιεσμένος σχῆμα καὶ διαγωγὴν ἐνδεικνύμενος τὴν πρέπουσαν τῷ ἀγγελικῷ σχήματι καὶ | δυνάμενος π(ατ)ρικαῖς νοουθεσίαις, ταῖς ἀπὸ γλώττης παραινέσει καὶ τῷ κατ' αὐτὸν ἐκ τῶν πράξεων ὑποδείγματι κοσμησάμενος τὴν ἡδὴ ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ θεόθεν ἀρχιεπισκοπὴν
 50 καὶ πρὸς νομὰς σωτηρίους ποδηγετῆσαι τὸ ἐν αὐτῇ λογικὸν τοῦ Χ(ριστο)ῦ ποιμνιον. Οὗτος τοίνυν τῇ χάριτι | καὶ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ καὶ πανσθενουργοῦ πν(εύματο)ς ἀποκατέστη ἡδὴ παρ' ἡμῶν ἀρχιεπίσκοπος Καρπάθου καὶ Κάσου ὁ ἐν ἀγίῳ πν(εύματι) ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς κῦρ Δανιήλ ἀπελθεῖν εἰς τὴν θεόθεν αὐτῷ λαχούσαν
 55 ταύτην ἀρχιεπισκοπὴν καὶ μετὰ πάντων τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ χωρίων καὶ ἐνοριῶν ἀπασῶν καὶ ποιμαίνειν² κανονικῶς τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν τοῦ Χ(ριστο)ῦ ποιμνιον, ποδηγετεῖν τε καὶ διδάσκειν τὸν ἐν αὐτῇ χριστῶν | μοναχῶν λαὸν ταῖς τε ἀπὸ γλώττης π(ατ)ρικαῖς νοουθεσίαις καὶ ταῖς ἀπὸ τοῦ ἰδίου βίου χειραγωγίαις, ἀγρυπνεῖν τε ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ φρον
 60 τίξειν καταρτίζων αὐτὸν διὰ τῆς ἄνωθεν θείας χειραγωγίας καὶ ἀντιλήψεως καὶ τὰ πάντα τοῖς πᾶσι γινόμενος | κατὰ τὸ ἀποστολικὸν φάναι λόγιον³, ἵνα πάντας ἢ τοὺς πλείονας κερδήσῃ καὶ προσάγαγῃ Θεῷ λαὸν περιούσιον, καὶ εὐλογεῖν καὶ ἀγιάζειν αὐτὸν καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ ἐκτελεῖν μετὰ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, ὡς γνήσιος ἀρχιερεὺς αὐτῆς | τῆς ἐπαρχίας
 65 καὶ ἀρχιεπίσκοπος κανονικός· ἀναγνώστας σφραγίζει ἐν αὐτῇ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, ὑποδιακόνους χειροτονεῖ καὶ ἱεροδιακόνους καὶ εἰς τὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίωμα προβιβάζειν, πν(εύματι)κοὺς πατέρας ἐγκαθιστᾶν δι' οἰκείων ἐν|ταλμάτων, θεοῦ τε καὶ ἱεροῦ ναοῦ καθιεροῦν ἐπὶ σ(αυ)ροπη-

Γραφὴ κώδ. ¹ Προύσης. ² ποιμένειν. ³ Α' Κορ. θ' 20·22.

γίω τῷ ἑαυτοῦ καὶ πάντα τᾶλλα τὰ τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἀνήκοντα διαπραττεῖν ἀναντιρρήτως καὶ ἀνεμποδίσις· δεσπόζειν τε καὶ κυριεύειν ἀπάντων τῶν τῆς 70 ἀρχιεπισκοπῆς κτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων κινήτων τε καὶ ἀκινήτων, ὡσαύτως καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐκκλησιῶν, καὶ ἐξουσιάζειν ἀπάντων κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς κανόνας καὶ ἐπιμελεῖσθαι τῶν πρὸς αὔξησιν αὐτῶν καὶ βελτίωσιν ὀφειλόντων καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἐπαρχίᾳ | εὐρισκομένων ἐντιμοτάτων κληρικῶν, εὐλαβεστάτων ἱερέων, χρησιμωτάτων ἀρχόντων καὶ παντὸς τοῦ χρι- 75 στωνύμου λαοῦ τὴν προσήκουσαν ἀπονέμειν αὐτῷ τιμὴν καὶ εὐλάβειαν, φιλοφροσύνην τε καὶ δεξίωσιν, καὶ μνημονεύειν τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, ὡς νενομίσται, καὶ πείθεσθαι αὐτῷ καὶ ὑπεῖκεν ὀλοψύχως, ἐφ' οἷς ἂν αὐτοῖς ἐπιτάττοι θεαρέστοις ἐντάλμασι, πειθηνίως τε καὶ ἀλογοπραγῆτως παρέχειν τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ ἐκκλησιαστικὰ δικαιο- 80 ματα, τὰ ἀπὸ τε κανονικῶν καὶ | ἐμβατικῶν τῶν ἱερέων, συνοικεσιῶν, πανηγύρεων, ζητειῶν καὶ τῶν λοιπῶν συνήθων τῷ τόπῳ, συντρέχειν τε καὶ βοηθεῖν αὐτῷ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ κατ' οὐδὲν ἀντιφέρεσθαι ἀτάκτως ἢ γὰρ πρὸς αὐτὸν τιμὴ καὶ εὐλάβεια πρὸς τὴν ἡμῶν ἀνάγεται μετριότητα | καὶ δι' αὐτῆς εἰς Θ(εό)ν, οὗ τόπον ἔσχηκεν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπὶ γῆς. Ὅς δ' ἂν εὐρεθῇ παρὰ ταῦτα 85 ποιῶν καὶ κατὰ τι αὐτῷ ἐναντιούμενος, ὁ τοιοῦτος τῆς τε παρὰ Θεοῦ ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως πειραθῆσεται καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος βαρυτάτοις ἐπιτιμίαις καθυποβληθῆσεται, | ὡς ἀλαζῶν καὶ ἀνυπότακτος καὶ καταφρονητῆς τῆς ἐκκλησίας. Ἐπὶ τούτοις γὰρ ἅπασιν ἀπολέλυται τῇ αὐτοῦ Ἱεροτῆτι καὶ ἡ παροῦσα πρᾶξις εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν. ἔτ(ει) ,αψξδ^φ 90 ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ, ἰνδικτιῶνος ιβ^α.

† Σαμουὴλ ἑλέφ Θ(εο)ῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμηνικὸς Π(ατ)ριάρχης.

Γ'. Γράμμα τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου Σαμουήλ, ἔτ. 1765.

Ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαὸν τῶν νήσων Καρπάθου καὶ Κάσου, ἐντελλομένους νὰ φροντίσουν, ὅπως ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν νέον ἀρχιεπίσκοπον αὐτῶν Δανιὴλ πάντα τὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ προκατόχου αὐτοῦ Παΐσιου ὑπεξαίρεθέντα ἀντικείμενα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, ἥδη ἄλλως ἤθελον ἀφορισθῆ.

Ἄρχ. Ἐντιμότατοι κληρικοί, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, χρήσιμοι γέροντες καὶ καρaboκύριοι καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι Χριστιανοὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Καρπάθου καὶ Κάσου.

Ἐν τέλει διὰ τῆς πατριαρχ. χειρός: Ἐν μηνὶ ἰουλ(ίῳ), ἰνδ^ς ιγ'.

Διαστάσεις τοῦ μὲν χάρτου 0^μ,438×0^μ,315· τοῦ δὲ κειμένου 0^μ,235×0^μ,255.

Δ'. Ἐγγραφον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικόν, ἐξοφλητικὸν τοῦ Χατζηφώτη Χατζηκαλοδούκα, Συμαίου. Οὗτος ἠξίου νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ Κοινοῦ τῆς ἐπαρχίας Καρπάθου γρῶσια 2059, προερχόμενα ἐκ δανεισθέντος ὑπ' αὐτοῦ κεφα-

λαίου γροσίων 575 καὶ τοῦ ἀνατοκισμοῦ αὐτῶν· λαβὼν δὲ συμβιβαστικῶς παρὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (λόγω βοηθείας πρὸς τὴν ἀποροῦσαν ἐπαρχίαν Καρπάθου) τὰ 575 γρόσια τοῦ κεφαλαίου, ὧς τὰ μόνα δίκαια, ὠμολόγησε τελείαν ἐξόφλησιν πάσης ἀπαιτήσεώς του ἔναντι τῆς νήσου Καρπάθου. Ἡ πρᾶξις ἐγένετο ἐνώπιον τοῦ οἴκουμ. Πατριάρχου Θεοδοσίου καὶ τῆς Συνόδου ἐν ἔτει 1769, Μαΐου 13.

Ἄρχ. † Διὰ τοῦ παρόντος πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος γίνεται δῆλον, ὡς ὁ Χατζῆ Φώτης σιμακός, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ | ἀποθανόντος Χατζῆ Κώνστα, παραστάς ἐνώπιον τοῦ Παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου κυρίου Θεοδοσίου.—Ἄνω ἐπὶ κεφαλῆς: † Ὁ Π(α)τριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐπιβεβαίω. Κάτωθεν δὲ τοῦ κειμένου: «Χάξι φότης Χατζικαλοδούκα σιμακός ἔλαβα τα ἀνοθεν καὶ ἐξόφλισα ἰδού και ι βούλλα μου».

Ἔπονται δεκατέσσαρες ὑπογραφαὶ συνοδικῶν ἀρχιερέων.

Διαστάσεις τοῦ μὲν χάρτου 0^μ,57 × 0^μ,408 τοῦ δὲ κειμένου 0^μ,275 × 0^μ,275.

Ε'. Γράμμα συνοδικὸν ἐπὶ Πατριάρχου Σωφρονίου, ἔτ. 1777, ἀποδεικτικὸν τοῦ ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπαρχίας Καρπάθου καὶ Κάσου ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσουν εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον αὐτῶν Δανιὴλ γρόσια χίλια (1000) κατὰ γενομένην εἰς αὐτοὺς συγκατάβασιν, ἀντὶ τῶν γροσίων 1377, ὅσα εἶχε δαπανήσει οὗτος εἰς τρία ταξείδια του χάριν ὑποθέσεων τῆς ἐπαρχίας του.

Ἐπὶ κεφαλῆς χειρὶ πατριαρχικῆ: † Ὁ Κωνσταντινουπόλεως βεβαίω.

Ἄρχ. † Διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου καὶ ἐμμαρτύρου γράμματος γίνεται δῆλον, ὡς ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος Καρπάθου καὶ Κάσου κύρ Δανιὴλ παραστάς ἐπὶ συνόδου.

Κάτωθεν τοῦ κειμένου δώδεκα ὑπογραφαὶ συνοδικῶν ἀρχιερέων.

Διαστάσεις τοῦ μὲν χάρτου 0^μ,4520 × 0^μ,32 τοῦ δὲ κειμένου 0^μ,245 × 0^μ,225.

Σ'. Συνοδικὸν γράμμα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου Σωφρονίου πρὸς τοὺς κατοίκους Καρπάθου καὶ Κάσου, δι' οὗ προτρέπονται οἱ κατέχοντες ἐξ ἀκύρου ἀγορᾶς ἢ δωρεᾶς πράγματα ἢ κτήματα καὶ μοναστήρια τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀρχιεπισκόπου Νικηφόρου νὰ ἐπιστρέψωσι ταῦτα, ἵνα μὴ ἀφορισθῶσιν.

Ἄρχ. <Π>άνθ' ὅσα περ ὑπὸ καιρικῶν περιστάσεων παρετράπησαν, ἂν μὴ τύχωσιν ἔπειτα χειρὸς ἀντιληπτικῆς, μέχρις ἂν ὁ ἥλιος τὸν ἴδιον περικρέχη κύκλον, οὐκ ἀποκαθιστῶνται κατὰ χώραν ποτέ.

Τελ. Ἐν ἔτει σω|τηρίῳ 1777 κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον. Τοῦτο ὅμως δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν σημειωθείσαν διὰ τῆς πατριαρχικῆς χειρὸς χρονολογίαν: Ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ^{ος} ια'.

Ἔπονται δώδεκα ὑπογραφαὶ συνοδικῶν ἀρχιερέων.

Ἐγράφη ἐπὶ χάρτου διαστάσεων 0^μ, 714 × 0^μ, 504· τοῦ κειμένου αἱ διαστ. 0^μ, 422 × 0^μ, 39.

Ζ'. Ἐπιτίμιον τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου Σωφρονίου κατ' ἐκείνων τῶν κατοίκων Καρπάθου καὶ Κάσου, οὔτινες δὲν ἤθελον νὰ ὁμολογήσουν καὶ ἀποδώσουν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐγγράφῳ ἀναφερόμενα.

Ἄρχ. † Ἐντιμότατοι κληρικοὶ τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Καρπάθου καὶ Κάσου. — Τέλ. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1777 (καὶ διὰ τῆς πατριαρχικῆς χειρὸς) Ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδ^{ος} ια'.

Ἐπονται δώδεκα ὑπογραφαὶ συνοδικῶν ἀρχιερέων.

Τοῦ μὲν χάρτου αἱ διαστάσεις εἶναι 0^μ, 57 × 0^μ, 405· τοῦ δὲ κειμένου 0^μ, 265 × 0^μ, 305.

Η'. Τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου γράμμα συνοδικὸν πρὸς τοὺς κατοίκους Καρπάθου καὶ Κάσου, προτρέπον αὐτοὺς νὰ περιφέρωσι δύο δίσκους κατ' ἔτος ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου αὐτῶν, ἅτε στερουμένου τῶν λοιπῶν φιλοδωρημάτων, ὅσα κατ' ἔθος παρείχοντο τοῖς ἐκασταχοῦ ἐπίσκοποις. — Ἄρχ. Ἐντιμότατοι κληρικοὶ τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Καρπάθου καὶ Κάσου. — Τέλ. Ἐν | ἔτει σωτηρίῳ 1777 κατὰ μῆνα Ὀκτωβρίου. Ἄλλὰ καὶ ἐνταῦθα ὁ Πατριάρχης σημειοῖ ἅπαξ ἔτι: Ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ^{ος} ια'.

Ἐπονται 15 συνοδικῶν ἀρχιερέων ὑπογραφαὶ.

Ὁ χάρτης, διαστάσεων 0^μ, 77 × 0^μ, 537, ἔχει ὑποστῆ μεγάλην φθοράν, ἔξ ἧς προεκλήθη καὶ ὀπῆ τις ἐν αὐτῷ· τοῦ δὲ κειμένου διαστ. 0^μ, 40 × 0^μ, 425.

Θ'. Τοῦ Πατριάρχου Γαβριὴλ συνοδικὸν γράμμα, ἔτ. 1781, πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὸν λοιπὸν κλήρον Καρπάθου καὶ Κάσου, δι' οὗ ἀνακοινοῦνται εἰς αὐτούς, ὅτι ὁ οἰκονόμος τοῦ Μεγάλου Χωρίου τῆς Καρπάθου Γεώργιος καταδικάζεται εἰς ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, ὡς ἐναντίον τοῦ ἀρχιερέως ἐνεργῶν καὶ προκαλῶν σκάνδαλα.

Ἐπὶ κεφαλῆς τὸ ὄνομα τοῦ πατριάρχου Γαβριήλ. — Ἄρχ. † Θεοφιλέστατε ἀρχιεπίσκοπε Καρπάθου καὶ Κάσου. — Τέλ. (διὰ τῆς πατριαρχικῆς χειρὸς) Ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ ἰνδ^{ος} ιε'.

Ἐπονται ἑννέα ὑπογραφαὶ συνοδικῶν ἀρχιερέων.

Διαστ. τοῦ μὲν χάρτου 0^μ, 578 × 0^μ, 406 τοῦ δὲ κειμένου 0^μ, 245 × 0^μ, 42.

Ι'. Τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου Γαβριήλ συνοδικὸν γράμμα πρὸς τοὺς αὐτούς, ἀπαγορεύον εἰς τοὺς κληρικοὺς νὰ μετέχωσι τῶν κοινῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν πολιτικῶν ὑπουργημάτων.

Ἐπὶ κεφαλῆς: † Γαβριὴλ ἐλέω Θ(εο)ῦ κτλ.

Ἄρχ. Θεοφιλέστατε ἀρχιεπίσκοπε Καρπάθου καὶ Κάσου . . . Τὰ μὲν ἐκκλησιαστικὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, τὰ δὲ πολιτικὰ τοῖς πολιτικοῖς ἐπιτέτρα-

παι.—Τέλ. *Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1781*. (ὁ δὲ πατριάρχης τῇ ἰδίᾳ χειρὶ προσθέτει) *Ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ ἰνδ^{ος} ιε'.*

Ἐννέα συνοδικῶν ἀρχιερέων ὑπογραφαί.

Διαστ. τοῦ μὲν χάρτου 0^μ, 618×0^μ, 447 τοῦ δὲ κειμένου 0^μ, 295+0^μ, 36.

ΙΑ'. Τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου Γαβριὴλ συνοδικὸν γράμμα πρὸς τοὺς αὐτούς, ἔτ. 1781, δι' οὗ ἀναγγέλλεται, ὅτι ὁ ἐκ Κάσου Παπᾶ Κώνστας καταδικάζεται εἰς ἀργίαν ἣ δὲ τούτου ἀδελφῆ Ἐργίνα καὶ ὁ παρανόμως συζευχθεὶς μετ' αὐτῆς Μανώλης Ρεῖζης ἀφορίζονται.

Ἄρχ. ὁ Θεοφιλέστατε ἀρχιεπίσκοπε . . . οἱ καταπατοῦντες τὸν νόμον Κυρίου καὶ ἀναιδῶς καὶ | ἀνασχύντως καὶ ἀκαλόπτω τῇ κεφαλῇ ἐξυθρίζοντες τὴν κοινωνικὴν σεμνοπρέπειαν, καὶ ἐν οὗ παικτοῖς παίζοντες.

Τέλ. (χειρ. πατριαρχ.) *Ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ, ἰνδ^{ος} ιε'.*

Ἐπονται ἕξ συνοδικῶν ἀρχιερέων ὑπογραφαί.

Διαστ. τοῦ μὲν χάρτου 0^μ, 585×0^μ, 405 τοῦ δὲ κειμένου 0^μ, 32×0^μ 30.

ΙΒ'. Τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου Γαβριὴλ ἐπιτίμιον κατὰ τῶν συκοφαντούντων καὶ διαβαλλόντων τὴν Μαρούκλαν, θυγατέρα Μαλιάσου ὡς μάγισσαν. (Ἡ διαβολὴ προήρχετο ἐκ θυγατρὸς Ἀντιμισάρη τινός, ἧς τὸ ὄνομα δὲν ἀναφέρεται).

Ἄρχ. ὁ Θεοφιλέστατε ἀρχιεπίσκοπε Καρπάθου καὶ Κάσου.

Τέλ. . . , *αἰρπα^ω* (=1781). *Ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἰνδ^{ος} ιε'.*

Ἐπονται ἕξ ἀρχιερατικαὶ ὑπογραφαί.

Διαστ. τοῦ μὲν χάρτου 0^μ, 565×0^μ, 40 τοῦ δὲ κειμένου 0^μ, 29×0^μ, 31.

ΙΓ'. Τοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου συνοδικὸν γράμμα, ἔτ. 1789, πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον, τὸν κληρὸν καὶ τὸν λαὸν Καρπάθου καὶ Κάσου, ὅπερ λόγῳ τῆς γενικωτέρας αὐτοῦ ἱστορικῆς σημασίας παρατίθεται ὀλόκληρον κατωτέρω.

Χάρτης παχὺς διαστ. 0^μ, 712×0^μ, 503 τοῦ δὲ κειμένου διαστ. 0^μ, 465×0^μ, 47.

ὁ Νεόφυτος ἐλέω Θ(εο)ῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς π(ατ)ριάρχης.

ὁ Θεοφιλέστατε ἀρχιεπίσκοπε Καρπάθου καὶ Κάσου, ἐν ἀγίῳ πν(εύμα)τι ἀγαπητῆ ἀδελφῆ καὶ συλλειτουργγῆ, καὶ ἐντιμότατοι κληρικοί, εὐλαβέστατοι 5 ἱερεῖς καὶ ὁσιώτατοι ἱερομόναχοι, χρεῖ|σιμοι γέροντες καὶ προεστῶτες καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες ἐθλογημένοι¹ χ(ριστι)ανοὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θ(εο)ῦ. Ἐπειδὴ καὶ καθὼς προεγράψαμεν εἶναι ἀπὸ | τῶν ὧν οὐκ ἄνευ δουρικὰ χρεῖ ἀπαραίτητα καὶ ἀφευκτα εἰς ὄλους τοὺς πιστοὺς δούλους τῆς κραταιᾶς βασιλείας, ὁποῦ ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς ὁποίας 10 ἀπολαμβάνουν κάθε εἴδους ἀνέσεως καὶ ἡσυχίας τὸ νὰ φέρωνται² μετ' ἄκρας

Γραφὴ κώδ. ¹ ἐθλογημένοι, ² φέρονται.

πίστεως καὶ εὐπειθείας δεόμενοι τοῦ ὑπεραγίου Θεοῦ ἐν πάσῃ ὥρᾳ καὶ στιγμήῃ ὑπὲρ τῆς στερεώσεως, δόξης καὶ μεγαλειότητος καὶ διαμονῆς τοῦ κράτους | καὶ κλέους τῆς πολυχρονίου κραταιᾶς βασιλείας, ἀγκαλά καὶ εἶχόν σοι γραφθῆ καὶ πρότερον πολλάκις πατριαρχικαὶ καὶ συνοδικαὶ σφοδραὶ ἐπιστολαί, καθὼς καὶ εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς ἀρχιερεῖς, δηλωτικαὶ | τοῦ χρέους ὁποῦ ἔχετε τόσον 15 ἢ ἀρχιερωσύνη σου, ὅσον καὶ ὅλοι οἱ ἐπαρχιώται σου εἰς τὸ νὰ φέρεσθε κατὰ τὴν συνήθη ἡμῶν ἄκραν πίστιν καὶ σαδακάτι¹ καὶ νὰ προσφέρεσθε κατὰ πάντα μὲ τρόπον σύμφωνον τῇ βασιλικῇ βουλῇ, προσαρμύζοντες ἀπαξάπαντα τὰ κινήματα ὑμῶν τῇ κραταιᾷ θελήσει καὶ διαθέσει. Ἄλλὰ καὶ ἡμεῖς εὐθὺς ὁποῦ καθ' ὑψηλὴν προσταγὴν διὰ κα|νονικῶν ψήφων καὶ συνοδικῆς ἐκλογῆς, 20 εὐσπλαγνία τῆς ὑψηλῆς πόρτας, ἐπατριαρχεύσαμεν τῇ πρώτῃ Μαΐου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὁμοῦ μὲ τὴν εἶδησιν τῆς πατριαρχείας μας ἔχοντες διὰ χρέος μας ἀπαραίτητον τὸ πρὸς τοὺς πολυχρονίους αὐθέντας μας σαδακάτι ἐγράψαμέν σοι σφοδρῶς περὶ τῶν ἀνωτέρω, καθὼς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀρχιερεῖς πλατύτερον καὶ διεξοδικώτερον· εἶτα μετ' ὀλίγας | ἡμέρας τοῦ προβιβασμοῦ μας μὲ τὸ νὰ εἶχα- 25 μέν ἀκούσῃ, ὅτι εἰς τὰ αὐτόθι περιέρχοντα μερικὰ κουρσάρικα πλοῖα ἐχθρῶν τῆς κραταιᾶς βασιλείας, διὰ τοῦ(το) πάλιν ἐκ δευτέρου εἶχαμεν γράψαι δι' ἡμετέρας πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἐπιστολῆς ἐντελλόμενοι πᾶσιν ὑμῖν σφοδρῶς, ὁποῦ νὰ στοχασθῆτε τὸ χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης ὁποῦ πρέπει νὰ ἔχετε διὰ τὴν εὐζωΐαν ὁποῦ ἀπολαμβάνετε ὑποκά|τω ὑπὸ τὴν κραταιὰν σκέπην τοῦ 30 ὑψηλοῦ δοβλετίου, καὶ ὅλοι σας, μικροὶ καὶ μεγάλοι, νέοι καὶ γέροντες, ἱερωμένοι καὶ λαϊκοὶ κατὰ τὸ δουλικόν σας χρέος νὰ φέρεσθε μὲ κάθε λογῆς πίστιν | πρὸς τὸν κραταιότατον ἡμῶν ἄνακτα καὶ μὲ κάθε εὐπίθειαν εἰς τὰς ὑψηλὰς βασιλικὰς προσκυνητὰς αὐτοῦ προσταγὰς, καὶ εἰς τοῦτο νὰ ἀγωνί- 35 γάζεσαι, νὰ ἐρευνηῖς ἐμμέσως καὶ ἀμέσως, κρυ(πτ)ῶς καὶ φανερωῶς, ὁποῦ νὰ μὴν τύχη καὶ κανένας τῶν ἐπαρχιωτῶν σου δελεαζόμενος μόνον καὶ μό|νον ἀπὸ αἰσχροκέρδειαν ὑπάγῃ εἰς τὴν δούλευσιν τῶν θηθέντων ἐχθρικῶν πλοίων, ἢ μήπως ἐκ μέρους τῶν πολεμίων προχωρήσῃ εἰς τοὺς αὐτόθι ἐπαρχιώτας σου χ(ριστι)ανοὺς ἐγγράφως ἢ | ἀγράφως κανένα ζιζάνιον, ἢ, ἐν συντόμῳ, ἀκο- 40 λουθήσῃ κανένα τι ἐναντίον τῆς ὑψηλῆς θελήσεως τοῦ πολυχρονίου αὐθέντου μας καὶ ἐρευνῶντας περὶ τούτου μὲ λεπτομερῆ ἀ|κρίβειαν νὰ ἐξετάζῃς ἐπιμελῶς νὰ μὴν τύχη, ὃ μὴ γένοιτο, καὶ προχωρήσῃ κανένας μὲ τρόπον μετασχηματισμένον ἢ ἄλλως πως ἐπὶ ματαίῳ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀπατήσῃ | καὶ νὰ δελεάσῃ κανένα τάχα τῶν πιστῶν χ(ριστι)ανῶν, καί, ἂν φανῆ κανένα τι 45 τοιοῦτον, εὐθὺς καὶ χωρὶς ἀναβολῆς καιροῦ νὰ πιάνῃς τὸν τ(ο)ιοῦτον μάταιον ἄν(θρωπ)ον καὶ τὰ τοιαῦτα ἄκαρ|πα γράμματα, γράφοντας² πρὸς ἡμᾶς ἐν τάχει ἀσφαλῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης· καὶ προσέτι εἰς ὅποιον μέρος τῆς

¹ Σαδακάτι εἶναι λέξις τουρκικὴ δηλοῦσα ἀφοσίωσιν.² γράφοντας.

50 ἐπαρχίας σου εὖρης κανένα καλόγηρον ἀφανῆ και | ἀγνώριστον, μὴ ἔχοντα
 εἰς χειράς του ἡμέτερα πατριαρχικά γράμματα δηλωτικά τῆς αἰτίας διὰ τὴν
 ὁποῖαν περιφέρεται εἰς τὰ αὐτόθι εὐθὺς κατὰ τὸν πρὸ ἤδη | δύο χρόνων
 προσταλέντα σοι ὑψηλὸν προσκνητὸν ὄρισμὸν νὰ τὸν πιάνης και σιδηρο-
 δέσμιον νὰ τὸν ἐξαποστέλλης ἀσφαλῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν μὲ γιασακῆν¹ |
 σου γράφοντας πρὸς ἡμᾶς ἐν πλάτει περὶ αὐτοῦ, ὁποῦ νὰ τὸν ἐμφανίζωμεν
 55 και νὰ τὸν ἐγχειρίζωμεν και ἡμεῖς εἰς τὴν ὑψηλὴν πόρταν· και ἀπλῶς εἰπεῖν
 νὰ προσέχης καλῶς, ὁποῦ ἂν τύχη και ἤθελε ἀκολουθήσει καμμία ὀποιαδήποτε
 ὑπόθεσις εἰς τὰ αὐτόθι, ὁποῦ νὰ πρέπη νὰ ἀναφερθῆ εἰς τὴν ὑψηλὴν πόρταν,
 ἀμέσως κατὰ | τὸ δουλικὸν σου χρεωστικὸν σαδακάτι νὰ τὴν φανερώνης πρὸς
 ἡμᾶς διὰ γράμματός σου, ὁποῦ και ἡμεῖς νὰ τὸ ἐμφανίζωμεν πρὸς τοὺς πολυχρο-
 60 νίους μας αὐθέντας· και ἂν | τυχὸν ἤθελε(ν) εὐρεθῆ κανέναν, ὁποῦ, ὃ μὴ γένοιτο,
 ἔκτρεπόμενος τῆς εὐθείας ὁδοῦ και τῆς ἀπαιτουμένης πίστεως ἤθελε φερθῆ ἀγνω-
 μόνως ἢ ἐπιχειρηθῆ κανένα τι ἐναντίον | τῆς ὑψηλῆς βουλῆς και θελήσεως, ὃ
 τοιοῦτος ἀπροκριμ[μ]ατίστως θέλει παιδευθῆ μὲ ὄλην τὴν προσήκουσαν παι-
 δεῖαν ὡς ὑπεύθυνος και παραβάτης και αὐτῶν τῶν θείων ἐντολῶν | ὡσάν
 65 ὁποῦ γνωστὸν εἶναι εἰς ὅλους, ὅτι ὃν τρόπον εἶναι ἀφευκτον χρέος εἰς ὅλα
 τὰ πλάσματα ἢ πρὸς τὸν οὐράνιον πατέρα δοξολογία, μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον
 και ἀπαρallάκτως κατ' ἐν|τολὴν θείαν ἔχει χρέος ἀπαραίτητον ὅλον τὸ
 πιστὸν ὑπήκοον εἰς τὸ νὰ φέρεται κατὰ πάντα μὲ πίστιν, ὑπόκλισην και ὑπο-
 70 ταγὴν εἰς τὸν ἐπίγειον βασιλέα, ἀπὸ τῆς ἀκνωτόου | πηγῆς τοῦ ὁποῖου ἀπο-
 λαμβάνει πλούσια τὰ ἐλέη· ὅθεν ὅστις κατὰ παραμικρὸν τι σφάλλει εἰς τὸν
 βασιλέα του, αὐτὸς σφάλλει και ἐναντιώνεται εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ ὑψίστου
 και ἐπομένως ἔ|χει ἀντιδικὸν του αὐτὴν τὴν ἰδίαν φοβεράν θείαν δίκην.
 Τώρα λοιπόν, ὁποῦ μὲ τὴν θεία συνάρσει εὐτυχῆ και εὐδαίμονα βασιλείαν
 τοῦ κραταιοτάτου και εὐμενεστάτου, ἀητήτου | και ἀκαταμαχήτου, δικαιοτά-
 75 του και εὐσπλαχνικωτάτου ἡμῶν ἀνακτος (ὃν Κ<ύριο>ς κρατῶνι και ἐνισχύοι
 και περιέποι ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ μετὰ τοῦ ὑπερτάτου ἐπιτρόπου και παντός |
 τοῦ πανεκλάμπρου αὐτοῦ δοβλετιοῦ, ὑποτάττων ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντα
 ἐχθρὸν και πολέμιον) οἱ ζέφυροι τῆς δικαιοσύνης ἐσκορπίσθησαν πανταχοῦ
 και αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου τῆς εὐ|σπλαχνίας ἐλάμπρυναν τοὺς ὀφθαλμοὺς κάθε
 80 τάξεως ἀν<θρώπων>, πληροφορημένη οὕσα ἢ ἀρχιερωσύνη σου μετὰ τῶν
 ἐπαρχιωτῶν σου, ὅτι ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ κράτους του και ἀπάν|των τῶν
 πολυχρονίων αὐθεντῶν μας, ὃν τρόπον μικροὶ και μεγάλοι ἀπολαμβάνουν
 κάθε εἴδους ἄνεσην και ἡσυχίαν, οὕτω και ἑσῆς θέλετε εὐεργετεῖσθαι² μὲ ἀπει-
 85 λογίας τῷ ὑψίστῳ διὰ τὴν ἀπειρόν του αὐτὴν εὐσπλαχνίαν και εὐεργεσίαν και
 καταγιόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ εἰς τὰς ἐνθέρμους | εὐχὰς τῆς στερεώσεως και

¹ Γιασακῆ = φύλαξ γενικῶς, ἔπειτα σωματοφύλαξ. ² εὐεργετεῖσθε.

μέχρι συντελείας διαμονῆς τῆς //||| ἡμῶν κραταιᾶς βασιλείας νὰ προσφέρεσθε
καὶ εἰς τὸ ἕξις, καθὼς καὶ μέχρι τοῦδε μὲ τὸ σύνθηρος ἐκεῖνο | σαδακάτι καὶ
πίστιν νὰ δεικνύετε ἄκραν εὐπειθειαν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὰς βασιλικὰς προστα-
γάς, νὰ ἐπιμελήσθε μεγάλως εἰς τὸ νὰ προσαρμόζετε ὅλα σας τὰ κινήματα | μὲ 90
τὴν βασιλικὴν θέλησιν καὶ ὑψηλὴν βουλήν, νὰ ἀπέχετε ἀπὸ κάθε τι ἐναντίον
τοῦ ἀπαιτουμένου τρόπου νὰ συναγωνίζεσθε μὲ ἀκάμα[ν]τον προθυμίαν εἰς
τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν | βασιλικῶν ὑποθέσεων, ὅπου ἀπαιτοῦνται ἀπὸ τὸ
αὐτόθι ὑπήκοον, καὶ ἐν συντόμῳ νὰ ἐκτελήτε ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τῆς κατ'
ἐντολὴν θεῖαν χρεωστομένης δουλείας, ὑποκλίσεως, πίστεως καὶ ὑποταγῆς 95
εἰς | τὸν κραταιότατον ἡμῶν ἄνακτα. Αὐτὰ λοιπὸν σᾶς εἶχαμεν γράψει
ἐκ δευτέρου· ἀλλὰ καὶ πάλιν ἰώρα ἐκ τρίτου στοχαζόμενοι, ὅτι ἂν ἴσως κανέ-
νας ἀπὸ τοὺς αὐτόθι ῥαγιαδες τῆς κραταιᾶς βασιλείας | ἤθελε φθάσει εἰς τόσην
ἄθεοφοβίαν καὶ ἀσυνειδησίαν, ὅπου ὃ μὴ γένοιτο, νὰ παρεκτραπῆ κατὰ τι
ἀπὸ τὸ δουλικόν του χρέος ἢ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν δούλευσιν ἐκείνων τῶν 100
πλοίων τῶν ἐχ|θρῶν τοῦ πολυχρονίου ἡμῶν ἄνακτος, τὸ τοιοῦτον θέλει
προξενήσῃ μεγάλην βλάβην καὶ εἰς τὴν ἀρχιερωσύνην σου καὶ εἰς ὅλους
τοὺς συμπατριωτάς του καὶ πιστοὺς ῥαγιαδες· διὰ | τοῦτο λοιπὸν ἐκ τρίτου
εἰς διάστημα ἕξήκοντα ἡμερῶν τῆς πατριαρχείας μας διὰ τοῦ παρόντος
ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος πρῶτον μὲν σᾶς προστά- 105
ζομεν σφοδρῶς, ὅπου νὰ φυλάττετε μὲ ἄκραν εὐπειθειαν ὅλα τὰ ἀνωτέρω
εἰρημένα ὡς πιστοὶ ῥαγιαδες τῆς κραταιᾶς βασιλείας, καὶ νὰ προσέχετε καλῶς
καὶ μὲ ἄκραν προσοχὴν νὰ φυλάττετε ἕνας τὸν ἄλ|λον σας, διὰ νὰ μὴν τύχη
καὶ κανένας ἀπὸ λόγου σας δραπετεύση καὶ ὑπάγῃ εἰς τὴν δούλευσιν τῶν
ῥηθέντων ἐχθρικῶν πλοίων· καὶ ἂν ἴσως καταλάβετε κανένα τοιοῦτον ἀχρεῖον 110
καὶ ἀπειθῆ | ἄν<θρωπ>ον, εὐθὺς νὰ τὸν πιάνετε καὶ νὰ τὸν παραδίδετε εἰς
τὸν ζαπίτη¹ τοῦ τόπου σας, γράφοντες πρὸς ἡμᾶς ἀσφαλῶς καὶ λεπτομερῶς
τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Ἴδου λοιπὸν | καὶ ἐκ τρίτου ἐντελλόμεθα
ταῦτα ὑμῖν σφοδρῶς καὶ ἀπαραιτήτως, ἔπειτα δὲ ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς,
ἵνα ὅστις καὶ ὁποῖος τῶν αὐτόθι χ<ρ>ιστι<αν>ῶν, μικρὸς ἢ μέγας, ἱερωμένος 115
ἢ | λαϊκὸς παρακούσῃ κατὰ τι εἰς κανένα ἀπὸ τὰ προγραφθέντα καὶ ἀνω-
τέρω εἰρημένα, καὶ δὲν φυλάξῃ εἰς ὅλα καὶ κατὰ πάντα τὴν δουλικὴν του
εὐπειθειαν καὶ σαδακάτι εἰς | τὸν κραταιότατον ἡμῶν ἄνακτα, ἢ ὑπάγῃ
εἰς τὴν δούλευσιν τῶν εἰρημένων ἐχθρικῶν καραβίων, ἢ ἂν ἴσως καὶ κατα-
λάβῃ κανένα τέτοιον, ὅπου νὰ ἔχη κακὸν σκοπὸν, καὶ δὲν τὸν φανε|ρώσῃ ἢ 120
δὲν τὸν παραδώσῃ εἰς <τὸν> κατὰ τόπον ζαπίτη, ὅλους τοὺς τοιούτους τοὺς
ἔχομεν ἐκπτώτους ἀπὸ τὸ σύστημα τοῦ γένους μας καὶ ἀφωρεσμένους παρὰ
Θ<εο>ῦ καὶ κατηραμένους καὶ ἀ|συγχωρήτους καὶ ἀλύτους μετὰ θάνατον· νὰ
εἶναι ἢ κατὰρα τοῦ Θ<εο>ῦ εἰς τοὺς οἴκους τους καὶ εἰς τὰ παιδιὰ τους καὶ εἰς

¹ Ζαπίτ = ἀξιωματικός, ὁ ἐπιβάλλων τὴν τάξιν.

125 τὰ ὑπάρχοντά τους καὶ προκοπὴν νὰ μὴν ἰδοῦν εἰς ὄλην τὴν ζωὴν τους | καὶ
 νὰ ἔχουν τὰς ἀρὰς ὄλων τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων τῆς ἐκκλησίας πατέρων. Ἐπὶ
 πᾶσι[ν] τούτοις ἐντελλόμεθα τῇ ἀρχιερωσύνῃ σου, ὅπως εὐθὺς ὁποῦ λάβῃς
 τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα χωρὶς τινος ἀναβο-
 130 λῆς καιροῦ νὰ ἀντιγράψῃς ἴσα ἀπαράλλακτα αὐτοῦ καὶ νὰ τὰ στείλ[λ]ῃς εἰς
 εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας εἰς ἐπήκοον ὄλου τοῦ αὐτόθι βασιλικοῦ πτωχοῦ ῥαγιαῖ,
 δίδοντας καὶ ἡ ἀρχιερωσύνῃ σου εἰς αὐτοὺς ὅλας τὰς ἐκ μέρους σου ἀναγ-
 καίας συμβουλὰς | καὶ νουθεσίας καὶ προσέτι ἐν τάχει νὰ προφθάσῃς πρὸς
 ἡμᾶς γράμμα σου ἀποκριτικὸν περὶ τοῦ ὅτι ἀνεγνώσθη τὸ παρὸν ἡμῶν
 135 γράμμα εἰς ὄλην τὴν ἐπαρχίαν καὶ δηλωτικὸν παντοίας | καταστάσεως τῶν
 αὐτόθι ἐπαρχιωτῶν σου χ(ριστι)ανῶν. Οὕτω γενέσθω καὶ μὴ ἄλλως ἐξ ἀπο-
 φάσεως, ἵνα καὶ <ῆ> τοῦ Θ(εο)ῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴῃ μετὰ
 πάντων ὑμῶν. ἀψπθ^φ Ἰουλίου γ'.

(Καὶ διὰ τῆς πατριαρχικῆς χειρός): Ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος ζ^η.

† Ὁ Καισαρείας Γρηγόριος.	† Ὁ Ἐφέσου Σαμουήλ.
† Ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος.	† Ὁ Κυζίκου Ἀγάπιος.
† Ὁ Νικομηδείας Γεράσιμος.	† Ὁ Δέρκων Ἀνανίας.
† Ὁ (δυσανάγνωστον)	† Ὁ Λαρίσης Μελέτιος.
† Ὁ Ἀρτης Μακάριος	

ΙΔ'. Τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου συνοδικὸν γράμμα, ἔτ. 1792, ἐν σχήματι ἐπιστολῆς ἐπὶ διπλοῦ χάρτου, φέρον ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν:

† Τῷ ἐνιμοτάτῳ Σακελλίῳ τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Κάσου πρε-
 σβυτέρῳ κτθρ Ἀνδρέα, καὶ χρησιμοτάτῳ Διακοβασίλῃ τῆς Μοσχούλας, | καὶ
 λοιποῖς ἐνιμοτάτοις κληρικοῖς, ἐδλαβεστάτοις ἱερεῦσι, χρησίμοις | καραβοκν-
 ρίοις, καὶ γέρουσι, καὶ προεσιῶσι τῆς νήσου ταύτης Κάσου, τέκνοις ἐν Κ(υρί)ῳ
 ἀγαπητοῖς τῆς ἡμῶν μειριότητος — εὐχετικῶς.

Οἱ ἀνωτέρω παραγγέλλονται ν' ἀποσπάσῃσι διὰ παντὸς τρόπου παρὰ τῶν Καρπαθίων ἔγγραφά τινα κεφάλαια, ἅτινα ἠνάγκασαν οὗτοι τὸν ἀρχιεπίσκοπον αὐτῶν βίβρα καὶ ἄκοντα νὰ ὑπογράψῃ, καὶ εἶτα στείλωσιν αὐτὰ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον πρὸς ἀφανισμόν. Ἐν τῷ ἔγγράφῳ δὲν διευκρινεῖται σαφέστερον τὸ εἶδος τῶν ἐν λόγῳ «ἐγγράφων κεφαλαίων»: ἀλλὰ μόνον προστίθεται ὡς ὑστερόγραφον ἡ ἐξῆς περικοπή: «Ὅταν δὲ ἐνδείξῃσι τὴν προσήκουσαν εὐπέθειαν καὶ ὑποταγὴν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐξα|ποστείλωσι διὰ μέσου σας ταχέως καὶ ἀσφαλῶς ἐκεῖνα τὰ κακῶς καὶ παραλόγως γεγονότα ἄκνυρα | ἔγγραφα καὶ κεφάλαια, καὶ κλίνωσι τὸν ἀνχένα οἱ Καρπάθιοι πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τότε τὰ | ὅσα ἔχουν καὶ αὐτοὶ παράπονα πρὸς τὸν ἀρχιερέα

τους, προβάλλοντες τα πρὸς ἡμᾶς θέλουν | ἀξιωθῆ ἑκκλησιαστικῆς εὐμενείας, ὡσὰν ὅπου θέλομεν φροντίσει περὶ τῆς διορθώσεως καὶ ἀνέ|σεως ἐκάστου μέρους καὶ ἡσυχίας. Οὕτω τοίνυν εἴπατε καὶ πληροφοροῦσθε αὐτοὺς πάντας.

† °Ο Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χ(ριστ)ῶ εὐχέτης.

† °Ο Καισαρείας Γρηγόριος καὶ ἐν Χ(ριστ)ῶ εὐχέτης.

† °Ο Ἐφέσου Σαμωνῆλ καὶ ἐν Χ(ριστ)ῶ εὐχέτης.

Περαιτέρω ἔξ ἀκόμη ἀρχιερατ. ὑπογραφαὶ ἐπὶ τῆς προσθίας πλευρᾶς τοῦ δευτέρου φύλλου τοῦ ἐγγράφου· ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς αὐτοῦ ὑπάρχει ἡ ἀνωτέρω παρατεθεῖσα ἐπιγραφή μετὰ τῆς καλῶς διατηρουμένης ὥραίας σφραγίδος ἔξ ἐρυθροῦ βουλλοκερίου, ἣτις παριστᾷ ἐν τῷ μέσῳ δικέφαλον ἀετόν, ὑπεράνω αὐτοῦ στέμμα, καὶ ἑκατέρωθεν αὐτοῦ τὰ γράμματα,

^{*}
ΝΦ ΤC (=Νεόφυτος)

ὑποκάτω δὲ ΠΡ, ΚΣ (=Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως)

μεταξὺ αὐτῶν δύο κλεῖδες ἀνεστραμμέναι καὶ διασταυρούμεναι χιαστί καὶ ἑκατέρωθεν τὸ ἔτος τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Πατριάρχου 1789. Ἐκατέρου τῶν φύλλων χάρτου ἐν σχήματι ἐπιστολῆς αἱ διαστάσεις 0^μ,347×0^μ,238· τοῦ δὲ κειμένου 0^μ,26×0^μ,20.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ Π. ΒΟΛΙΔΗΣ